

„Nowa Reforma” wychodzi dwa razy dziennie.

Numer poranny wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych, numer popołudniowy codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	półrocznie:	kwartał:	miesięcznie:
W miejscu	24 koron	12 koron	6 koron	2 korony
W Austro-Węgzech:				
z jednorazową przysyłką poczt.	32 „	16 „	8 „	2 kor. 70 h.
z dwurazową	38 „	19 „	9 kor. 50 h.	3 „ 20 „
W Państwie Niemieckim	36 „	18 „	9 koron	3 „ —
W innych państwach	40 „	24 „	12 „	4 „ —

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „N. Reformy” w Krakowie.

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.

Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484. Recepty nadsyłane do Redakcji nie zwraca.

We Lwowie sprzedawają numerów po 12 hł.: w Biurze dzienników A. Olszewskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Pielna, ulica Karola Ludw. 9.

Cena numeru 10 hal., z przysyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; miejscowa: administracja „Nowej Reformy”. — Główna trafik w Ryńku. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowej, ul. Sławowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Skutnickiego. — Handel Kretschmera, ul. Szewska. — Handel J. Ekiera, ul. Karmelicka 18.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: We Lwowie Biura dzienników: Ludwik Plohn, ul. Karłowicza 11, S. Sokolowski, Paśa Hausmann 9. — W Przemyślu Heszles. — W Jarosławiu A. Amster. — W Wiedniu: Hermann Goldschmidt (sprzedawca pojedynczych numerów), I. Wolle 6. — M. Dukas Nachf., Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wroclawiu). — A. Appelk. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymbderze). — H. Schalek (Wollzeile). — W Paryżu Société Mntelle de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy” za opłatą od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — Nadesłane po 60 h od wiersza za każdy raz. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h, następny po 10 h od wiersza. — Załączniki do „N. Reformy” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

„Kraje okupowane”.

W Budapeszcie odbywają się obecnie konferencje wspólnych ministrów, a jednym z ważnych przedmiotów ich narad jest kwestya reform dla Bośni i Hercegowiny. Gdyby przed wypadkami w Turcji, Austrija nadała była Bośni pewnego rodzaju samorząd krajowy, byaby wyprzedziła żądania, których spełnienie obecnie wydawać się będzie wymuszonym. Pożyczyło się nam, że wspólny rząd austro-węgierski nie był wcale informowany o przewrotach politycznych, dokonujących się w krajach okupowanych i obecnie jest zaskoczony wypadkami wcale poważnej natury.

W sprawie tej pisze nam z Wiednia nasz korespondent:

Na pozór rzecz tak się przedstawia, jakoby kwestya reform w Bośni i Hercegowinie wywołała upadek absolutyzmu w Turcji. Tak atoli nie jest. Modoturcy, którzy dzierżą obecnie ster rządów w państwie padyszacha, kilkakrotnie już głośno, że nie dorosł on do trudnego zadania, wymagającego wiele taktu i rozumu meza stanu. To też od czasu objęcia teki wspólnego ministra skarbu przez zięcia bar. Fejervaryego, panują w Bośni i Hercegowinie stosunki niemal anarchiczne, o których w Austrii tylko od czasu do czasu się dowiadujemy.

Bar. Burian, w przeciwnieństwie do swego poprzednika Kallaya, nie tylko zbliżył się do Serbów, ale w zupełności poddał się ich komendzie. Stał się poprostu ich powolnym narzędziem, a odpowiedzialność za t. zw. agitację wielkoserbską, którą dopiero niedawno odstąpił Nastić w sensacyjnej broszurze „Finale” spada w wielkiej części także na niego. Serbowie bośniacy dążą do połączenia krajów okupowanych z Serbią i Czarnogorą, pod berłem Karageorgewiczów, a protegowani bezwiednie przez ministra, stali się w krótkim czasie najpotężniejszym stronnictwem.

W ubiegłym roku Serbowie wezwali swoje organizacje w całym kraju do wyboru „deputowanych” i zwolili „skupczyń” bośniacką do Sarajewa. Rząd krajowy oczywiście zakazał odbycia „skupczyń”, p. Burian atoli ponad głowę szefa krajowego, zezwolił na zebranie tego „sui generis” parlamentu. Dopiero, gdy „deputowani” serbscy powzięli uchwały irredentystyczne, wyrażające życzenie połączenia z królestwem serbskim, minister, poznał swój błąd i zaczął stosować represjal — ale było już za późno. Serbowie są już zbyt silni i wprost nie zważają na żadne rozkazy rządu bośniackiego.

Z drugiej strony postępowanie Serbów wywołało rozgoryczenie wśród katolickich Chorwatów i Mahometan, jak najmniej wśród bardzo licznej reszty urzędników „importowanych” z Austrii, których uważają tam za cudzoziemców, tak, że rada gmina w Sarajewie, posiadająca większość serbską, pozbawiła ich czynnego i biernego prawa głosowania.

W obecnej chwili panuje w Bośni i Hercegowinie chaos i namiętna walka polityczna stronnictw, które tam są identyczne z narodo-

wością i wyznaniem. Serbowie, Chorwaci i Mahometanie zwalczają się wzajemnie z taką nieomal namiętnością, jak bandy macedońskie. Każde ze stronnictw domaga się reform, ale każde oczywiście w innym kierunku.

W przeciwnieństwie do Serbów, którzy dążą do połączenia się z Serbią i Czarnogorą, Chorwaci z arcybiskupem Stadlerem na czele, żądają połączenia z Chorwacją. Mahometanie zaś, wśród których znajduje się też wielu Słowian, występują w swoim organie „Muslimanska Sajer” przeciw jednemu i drugiemu programowi, domagając się utrzymania „status quo” i reform wewnętrznych, jako to: założenia uniwersytetu w Sarajewie, zaprowadzenia konstytucji, wolności prasy i stowarzyszeń, i dwuletniej służby wojskowej.

Baron Burian przypuszczając słusznie, że zajścia i stosunki w Bośni i Hercegowinie znajdują echo w delegacjach, zebrał przed kilku dniami informacje na miejscu, oświadczył się jednakże kategorycznie przeciw nadaniu krajom okupowanym konstytucji i zaprowadzeniu Sejmu. Minister zapowiedział tylko utworzenie Izby handlowych i adwokackich i stopniowe zaprowadzenie autonomii gminnej.

Czy ludność zadowolni się temi drobnymi koncesjami i czy obecne stosunki w krajach okupowanych nie wymagają gruntowniejszej reorganizacji — wkrótce się okaże. W Bośni bawi teraz znaczna liczba posłów, będących zarazem członkami delegacji, którzy zapewne wykorzystują swoje spostrzeżenia, poczynione na miejscu, przy dyskusji nad reformami w tych krajach, która rzuci pewne światło na panującą tam sytuację.

Wielka defraudacja w małym państwie.

Nie rzadkie niestety — malwersacje i defraudacje w rozmaitych instytucjach finansowych u nas, składano zwykle na karb naszej lekkomyślności i nieścisłości w sprawach pieniężnych, naszej powierzchowności w pojmowaniu i wypełnianiu obowiązków, a niemniej na karb zbytbytniej u nas względności i pobłażliwości w stosunkach towarzyskich. I przyznać trzeba, że w wielu wypadkach te właśnie wady były u nas przyczyną wielkiej nadużyć w szafowaniu groszem publicznym. Sprawiały one, że odpowiedzialność stanowiąca w tej dziedzinie powierzano osobom, nie posiadającym do ich wypełniania odpowiednich kwalifikacji, a następnie jeszcze zupełnie brakiem kontroli ułatwiano im popełnianie zbrodniczych manipulacji.

Pod tym względem bez wątpienia gorzej się u nas dotychczas działo, niż w innych kulturalnych społeczeństwach. Z drugiej atoli strony i to jest faktem, że nawet poważniejsze, niż u nas, pojmowanie kwestji finansowych i publicznych u ogółu innych społeczeństw bynajmniej nie chroniło ich zupełnie przed tego rodzaju smutnymi doświadczeniami. Malwersacje i defraudacje publicznego grosza, wynikające ze zbytbytniej względności i ułności do jednostek i z braku kontroli nad ich działalnością, wydarzały się i wydarzają także w Anglii, Francji, Niemczech i Włoszech, słowem wszędzie, gdzie wykintność życia towarzyskiego wytwarza w ludzkiej niepoohamowaną żądzę używania, a drugich zaś zażbytnie daleko posuwającą się dyskrety w wzajemnych stosunkach towarzyskich.

Ofiarą takiej wybujałości kulturalnej padła obecnie mała Dania. Jeżeli zaś cały ten kraj

uważamy za ofiarę popełnianych nadużyć, nie dopuszczamy się bynajmniej przesady. Defraudacja popełniona tam przez byłego ministra Albertiego, jest w porównaniu z rozmiarami tego kraju i jego stosunkami ekonomicznymi i społecznymi tak monstrualnie wielką, że słusznie uważać ją trzeba za cios dla całego narodu duńskiego, cios zarówno materialny, jak i moralny.

Sprawa ta znana już jest w głównych swoich szczegółach z depesz. Niektóre jej momenty nie są jeszcze należycie wyjaśnione — lecz według dotychczasowych doniesień tak się mniej więcej przedstawia.

Był minister sprawiedliwości królestwa duńskiego Alberti był osobistością o niezwykłych zaletach towarzyskich, a obok tego odznaczał się także wybitnymi zdolnościami politycznymi. Gabinet Christensena uważał go za najdzielniejszego swego działacza publicznego na zewnątrz, a w najpierwszych salonach Kopenhagi czczono go jako niezrównanego „causeura” i „magistra elegancji”. On tylko mógł się w państwie, którego ludność jest nawskroś demokratycznie i liberalnie usposobiona, posunąć aż do przeprowadzenia tak reakcyjnego kroku, jakim jest przywrócenie kary chłosty w sądownictwie. To też gdy dla politycznych przyczyn zmuszony był ustąpić z fotelu ministerialnego, wszyscy starali się o to, ażeby pozostał w stolicy na niemniej wybitnym stanowisku. Powierzono mu więc urząd naczelnego dyrektora zelandzkiego banku włościńskiego, instytucji bardzo poważnej, w której nawet rząd składał w depozyt swoje zasoby finansowe.

A zaufaniem tem obdarzono go mimo faktu, że wiadano, iż w kwestjach pieniężnych posiada t. zw. „szeroką naturę”, że już na poprzednich stanowiskach szalał funduszami publicznymi w sposób, nie liczący z urzędową ścisłością, że i w życiu towarzyskim skłonny był do ekscentryczności, które gdzieindziej może wywoływałyby co najmniej powszechne zdziwienie. Sensacyjna dnia był czasu swego jego rozwój z długoletnią małżonką. Zakochała się ona w tenorze opary kopenhaskiej i sama zażądała rozwodu. Alberti zgodził się na to z wielką uprzejmością, a gdy następnie jego żona wyszła za mąż za owego tenora, był w ich domu, jako najlepszy przyjaciel i w ich salonach obchodził uroczystość ślubną — z byłą panią Alberti.

Nowy dyrektor banku włościńskiego żył dalej wystawnie, bawił się i spekulował na giełdzie, aż nareszcie stała się katastrofa. W dwa dni po uroczystości — zgłosił się na policji i przyznał się do popełnienia ogromnej defraudacji.

Jej rozmiary nie są jeszcze dostatecznie znane. Kraja pogłoski, że dosięga kwoty 15 milionów koron duńskich, czyli blisko 20 milionów koron austriackich. Alberti przywłaszczył sobie wszystkie niemal depozyty powierzone sobie instytucji. Jest rzeczą wprost wykluczoną, iżby nie wiedzieli o tem ci, w których rękach przechowywała kontrola nad bankiem, byli jego koleżdy ministeryalni. Współwinnymi musieli być w każdym razie jego koleżdy, współdyrektoriowie. „Bondeslændes Sparerkasse” — tak brzmi urzędowy tytuł tego banku włościńskiego — w ciągu lat ostatnich często popadała w kłopotliwy stan braku gotówki. Z powierzonych jej wkładów złożono wprawdzie w innych bankach aż 7 milionów koron jako depozyt, lecz dyrek-

tor Alberti nie pozwalał naruszyć tego depozytu. Dziwiono się temu, lecz nikt nie miał odwagi przyrzec się bliżej owemu depozytowi. Aż teraz wreszcie dowiedziano się, że dotyczący dokumenty były szluszowane, a owe miliony dawno utonęły w kieszeniach oszust-dyrektora.

Nie dziw też, że zanoszą się na to, iż sprawa ta zamieni się na wielki skandal społeczno-polityczny. Już kłóza wieści, że obecny gabinet duński, podał się do dymisji, że proces, jaki wytoczony zostanie w tej sprawie, zamieni się na niebywały w Danii skandal publiczny.

Nowa to, dotkliwa nauka dla wszystkich, którzy względy towarzyskie stawiają ponad ścisłość i sumiennosc w kwestjach publicznych, wymowna nauka dla wszystkich społeczeństw. Lecz pytanie wielkie, czy poskutkuje.

Moskalofie przed Sejmem.

Dziewięciu posłów moskalofiliśkich ogłosiło onegdaj manifest do „Halickiej Rusi”. W manifestie tym zaznaczono na wstępie, że naród ruski w Galicji wybrał 21 posłów, z których, niestety, tylko dziewięciu przyznaje się do ruskości przez dwa „s”, to jest do rusyjskości. Dalej mówi się tam o krzywdzie i ucisku rosyjskiego narodu, o rosyjskiej idei narodowej i o rosyjskiej jednoci, o obronie „rosyjskiego narodu Halicza” i t. p.

Ala, zdaniem autorów manifestu, mimo tego „ucisku i krzywdy”, zerwane zostały łańcuchy, któremi okuto duszę narodu, przewyciężono sztuczne przeszkody rozwoju rosyjskiego narodu w Galicji, wznowiono jego duchową jednosc i kulturalną łączność z całym rosyjskim światem, tak, że na niezniszczalnej mocy i niezachwianej sile całego narodu rosyjskiego opiera się istnienie i rozwój jego części, mieszkającej w Galicji.

Wśród postulatów, które formułują posłowie moskalofiliścy w programie swej działalności, znajdujemy na pierwszym miejscu żądanie „takiej zmiany sejmowej ordynacji wyborczej, aby rosyjski naród Halicza stał się gospodarzem na swojej rosyjskiej ziemi”. Dalej mówi się o żądaniu takich ustaw, któreby zabezpieczyły rosyjskiemu narodowi swobodny rozwój kulturalny i gospodarczy, o rozwiązaniu kwestji agrarnej w granicach krajowego ustawodawstwa. — Zakończony listem rozmaitych dalszych postulatów żądaniem, aby „narod rosyjski” otrzymał rosyjskie szkoły, posłowie moskalofiliścy wyrażają przekonanie, że „narod polski zrozumiał już, iż przedewszystkiem własny jego interes wymaga możliwie najszybszego zaspokojenia wszystkich żądań narodu rosyjskiego w Galicji”.

Manifest kończy się wielo patetycznym akordem, w którym posłowie moskalofiliścy powiadają: „Pierś nadstawiamy za twoje prawo, rosyjski narodzie Halicza, za wolność rosyjskiej ziemi, w najgorszych warunkach zachowamy twój honor narodowy i zachowamy czysty i jasny twój sztafard i dopoty nie spocznemy, dopóki nie ujrzymy cie, narodzie rosyjski Halicza, gospodarzem twojej rosyjskiej ziemi”.

Tych wielkich słów moskalofiliśkich posłów sejmowych nie należy brać zbyt poważnie. — Warunki bowiem, wśród których posłowie ci weszli do Sejmu, są tego rodzaju, że będą musieli wszelką początkową demagogię zostawić przed bramą pałacu na marszałkowskiej ulicy

i ograniczyć się do spokojnej i cichej pracy dla dobra kraju, lub milczeć. Jesteśmy przeświadczeni, że sceu, jakie widział nasz Sejm w pierwszych latach swojego istnienia, kiedy to Namiowicz proklamował te same „jednostwa” rosyjskie, a które dzisiaj powtarzają z szerokim gestem jego następcy — nie powtórzą się. Moskalofilie żonglują wyrazem „ruski”, przed oczyma ciemnego ludu. Ale w Sejmie żonglerstwo to musi ustać. Marzenia o szkołach rosyjskich, o wyswabdzaniu (z pod czego?) njarzmionej rzekomo galicyjskiej Rosji, muszą i nadal pozostać w manifestach tylko do „rosyjskiego narodu Halicza”. Dalej dopuszczając ich nie wolno. Znamy tylko Starorussinów, to jest partję ruską konserwatywną, która tak lub inaczej zapatrjuje się na stosunek Rusinów do kultury rosyjskiej. Rosyan galicyjskich nie znamy, bo ich nie ma, a na wynalazki w tym kierunku i nowe odkrycia nikt się chyba nie zgodzi.

Z Rosyi.

(Prezydent Dumy Chomiakow o sytuacji politycznej w Rosyi. — Akcja wsteczników przeciw czczeniu jubileuszu Tolstoja. — Czarnosecinny dekalog.)

Od dwóch miesięcy prasa i politycy październikowi biją na alarm, ostrzegając przed niebezpieczeństwem nowego ataku skrajnej reakcji na Dumę, jako noszenie konstytucjonalizmu. Tym razem celem tego ataku miało być już nie samo sterytorizowanie i nauczenie rozumu „podlej Dumy” — jak się wyraża szef związku prawdziwie rosyjskich ludzi dr. Dubrowin, ale wprost zniesienie samej Dumy, jako instytucji i powrót do stanu przed 30 października 1905 r.

Alarmy te, w połączeniu z rozmaitemi oznakami w życiu dworskim, których znaczenie umiemy wtajemniczeni odgadnąć, zaniepokoiły nie na żarty postępową część prasy rosyjskiej. Obecnie niepokój ten zmniejsza się jednak szczególnie pod wpływem zapewnień innych, niemniej poważnych polityków, jak n. p. prezydenta Dumy Chomiakowa, z którym w tych dniach rozmawiał o sytuacji jeden z redaktorów „Rjezy”.

W przeciwstawieniu do leadera październikowców, Czuzkowa, jest p. Chomiakow optymistą na punkcie przyszłości Dumy. Uważa on ją za instytucję już bardzo trwałą, która może stać się przed wszystkimi atakami ze strony zwolenników restauracji, i sądzi, że sfery dworskie same starają się o szerzenie niepokojących pogłoszek, aby w ten sposób zneutralizować głębokie wrażenie, jakie na żywiołach postępowych wywarł przewrót turecki. Ażeby te żywioły z marzeń niebaicznych wylecieć, dano im do zrozumienia, że powinny zachowywać się spokojnie, bo „może być gorzej jeszcze, niż jest...”. Groźby tej jednak Chomiakow poważnie nie bierze i nie wierzy, aby rząd osmielił się kiedykolwiek przyjąć do Dumy z jakimś projektem ustawy, zredagowanym w duchu uchwał lipcowego zjazdu misyonarskiego w Kijowie. Duma nie ma czasu na dalsze zajmowanie się eksperymentami, które podoba się wymyslać reakcyonistom. Musi je ona poprostu odrzucać.

„Mojem zdaniem — mówił dalej p. Chomiakow — poprzednia sesja Dumy była okresem przygotowawczym, w którym Duma wyzłżyła się do racjonalnej działalności. Teraz czas już rozpocząć tę pracę, która jest i wielką i trudną. U nas wszędzie panuje taki chaos i taka obo-

LEW MIKOLAJEWICZ TOLSTOJ.

Kulturalna Rosya obchodzi dziś wielkie święto. Lew Mikołajewicz Tolstoj rozpoczął osmdziesiąty rok życia. Rozpoczął go na łożu ciężkiej i niebezpiecznej boleści, wśród wzmagającego się coraz głośniejszymi wstrząsami reakcji, w chwili, gdy ojczyzna i społeczeństwo, znajdując się chyba najdalej od tych ideałów, które on sam uważał za najwyższe.

Cała kulturalna Rosya skupi dzisiaj swe myśli i zestrzeli uczucia w niewielkim dworze pod brzoźowym laskiem w Jasnej Polanie, gdzie jeszcze raz zmaga się ze śmiercią jeden z najdziwniejszych jubilatów, jakich kiedykolwiek czcił dla stosowne uważano. A najdziwniejszy dlatego, że obtrzymał większość jego cześcieli, nie czci w nim tego, co on sam za najbardziej cieżgodne uważa, nie składa mu holdu, jako twórcy tych dzieł, do których on sam największą wagę przywiązuje, ale korzy się przed nim, jako przed jakimś dziwnie wielką i potężną postacią, w której najwyraźniej i najwzschodniejszej uosobił się duch rasy, duch narodu, duch środowiska, z którego ona wyrosła.

Jakkolwiek ogromnie są piarskie zastęgi piewcy „Pokoju i Wojny”, twórcy „Anny Kareniny”, które same jedne zapewniają mu nieśmiertelność, jakkolwiek jaskrawie oryginalnym jest reformatorstwo Tolstoja, to jednak ani Tolstoj — genialny pisarz, ani Tolstoj — konserwatywno-anarchiczny reformator i prorok, nie są tymi, przed którymi korzą się dzisiaj myśliciele i same siebie świadome głowy rosyjskie, przed którymi cała cywilizowana Europa z respektem uchyla kapelusza...

Poza oboma tym Tolstojami, którzy pozornie do tego stopnia nie ze sobą wspólnego nie mają, że Tolstoj reformator potępia Tolstoja twórcę, kryje się jeszcze niejako trzeci Tolstoj syn-

tetyczny, łączący w sobie sprzeczności obu pierwszych, dziwny i zagadkowy, jak ziarno żywe — kielkujące, w którym zmaga się ze sobą siły życia i śmierci... Ten trzeci Tolstoj jest typem duchowym bardziej jeszcze niż fizycznym swego narodu. Jest jego typem w najściślejszym i najgłębszym znaczeniu tego wyrazu i dlatego budzi szacunek, jak wszelkie doskonałe wcielenie w materję wielkiej abstrakcji, i dlatego pozostaje obojętym, jak wszelka abstrakcja.

Ze względów historycznych, a raczej z uwagi na następstwo w czasie, uznano Puszkina za wieszczę narodowego Rosyi. Wnuka awanturczego Abisyczyka, który od Melnika afrykańskiego przedostał się na dwór melnika europejskiego, postawiono na piedestalu arcykapłana ducha rosyjskiego za to, że z zapalem naśladował Byrona, że w stworzonym przez łomonosowa języku, napisał „Onieginą”, że tu i ówdzie wśród mnóstwa romantycznych baład i pełnych gracy amoretów, wyrzekł „krzepkie słówko” pod adresem współczesnej sobie Rosyi i jej rządu.

Ten wybór przy obsadzaniu piedestału wieszczę narodowego jest nieporozumieniem i fałszem. Rosya w czasach Mikołaja I nie była jeszcze zdolna do wydania z siebie inteligencji, w którejby się sama sobie świadomości mogła. Rozwój ten opóźnił się także i w tym kierunku. Rosya znacznie później zaczęła nad sobą rozmyślać, ale za to wykonała te prace tak intensywnie, tak wszechstronnie i całkowicie, że dzisiaj żaden chyba naród nie może się poszczycić posiadaniem tak rdzennie „narodowej” literatury, jak rosyjski.

Dostojewski, Turgieniew, Tolstoj — oto ta trójca umysłów twórczych, w której teza i antyteza pokrywają się doskonale z syntezą. Ta ostatnia jest właśnie Tolstoj. Zastęga wyższości jego nad Dostojewskim i Turgieniewem nie leży w nim samym, nie tkwi w świadomej sile twórczej i analitycznej jego umysłu. Duszo-

znawstwo Tolstoja jest w porównaniu z jasnowidzeniami Dostojewskiego niedołężem, zmuszonym odgadywaniem. Istotyka Tolstoja w porównaniu z pięknem Turgieniewa jest barbarzyństwem. Głębia Tolstoja jest mielizną z tą otchłanią mistyczną, w której zanurzył się jeden jego wielki rówieśnik, a dokola której z lubością kłóżył drugi.

A mimo to wszystko Tolstoj jako typ, jako reprezentant rosyjskiego narodu, stoi wyżej od tamtych, ponieważ bardziej harmonijnie i bardziej wszechstronnie wciela w siebie wszystkie pierwiastki rosyjskie, podporządkowując je pod kategorię myślenia w skupieniu tak silnym i bogatym, że stanowi ono dotąd zjawisko w dziejach ducha ludzkiego bezprzykładne.

W rozwoju Tolstoja, obserwowanym od zewnątrz, widać przełom tak nagły, gwałtowny i brutalny, a nieczem nieuzasadniony, że musi on wydać się jakimś przypadkiem tajemniczym, jakimś perversą umysłową, której niepodobna wyjaśnić na podstawie samych tylko, chociażby najszczęśliwszych danych biograficznych, i jedynie w drodze analizy ducha Tolstoja, jako jednostki. Biografia nie wyjaśni, dlaczego po „Annie Kareninie” zaczęły wychodzić z pod tego niesłychanego pióra rozwiłki, fantastycznie nieścisłe i naiwne bezwzględne moralizatorskie i pseudofilozoficzne tyrady, dlaczego ten mistrz najszlachetniejszego realizmu zniżył się do poziomu tendencyjnego gawędziarza, który traci nagle zdumiewającą zdolność patrzeć i widzenia, a zaczyna natomiast torturować rzeczywistość na nieczarnym łożu ideałów swego „odrodzenia”, używając swojego olbrzymiego talentu twórczego do malowania małych obrazków dla nauki poglądowej o zasadzie „nie sprzeciwiania się złemu”. Analiza psychologiczna nie wykryje żadnej ciągłości przyczynowej między Tolstojem salonowcem moskiewskim i konkursowym gimnastykiem a Tolstojem brońniącym Sewastopola i zdobywającym Kaukaz, postępowym gospodarzem zakochanym w swo-

jej rasowej trzodzie chłwiejnej, nieśmiertelnym twórcą wspaniałego eposu, bigotem, odprawiającym pielgrzymki do obrazów cudem słynących i reformatorem wreszcie gadatliwym i dość na hałaśliwą reklamę wrażliwym poszerem.

Na Tolstoja potrzeba spojrzeć od wewnątrz, od strony tego miaszu narodu rosyjskiego, w którym skrytaliżowały się najtrwalsze znamiona rasy, przez który filtrują się wrażenia odżywiający umysł, w którym życie zbiorowe wiska się w pewne swoiste formy. Wówczas tylko zrozumie się, a raczej przeczucie znaczenie Tolstoja i istotę jego roli w dziejach rosyjskiego narodu. Potrzeba go postawić na miejscu, z którego i na którym wyrósł i omdziesiąt lat żyje, potrzeba wynaleść stosunek jego do całej sumy zjawisk życia duchowego Rosyi, a wówczas ów przełom, owa ryna, która rozdziela Tolstoja na dwie wrogie sobie postaci, zniknie, a przed oczyma naszymi stanie prarosyjanin, najczystszy i najostrejszy z rosyjskany typ tego narodu, uwpuklający wszystkie jego indywidualne cechy z taką wyrazistością, z jaką asyryjski rzeźbiarz wyudatniał muskuły i żyły na stwarzanych przez siebie postaciach rozmaitych byków i lwów skrzydlatych.

Potrzeba wcztać się w „Wojnę i pokój”, potrzebą nauczyć się oceniać wewnętrzny sens tego realizmu, z którym to dzieło napisano, potrzebą odczuć i zrozumieć źródła jego i przyczyny, aby ujrzeć odtąd proste przejście do tego realizmu życiowego, który dostarczyć wielkiemu starcowi przesłanek do jego systemu moralnego, do jego dzisiejszego na świat poglądu.

A realizm ten jest zupełnie szczególny, umysłowy europejskiemu kalkowiec obcy. Jest to realizm barbarzyński, który zastawia pewien świat, nad którego stworzeniem przodkowie jego nie pracowali, wolnym się czuje od wszelkich odziedziczonych nalogów myślowych i uczuciowych, ocenia go z tą obiektywnością, jaką dać może tylko doskonała obojętność i obojęt, i z wyjątkiem chłopca rosyjskiego.

wyobraża sobie, że może go bezkarnie zwalić, zrujnować, zniszczyć i na nowo wedle swojego planu racyonalnego — koniecznie racjonalnego, wybudować.

Napoleon dla Tolstoja nie więcej, jak tlnst człowiek, który zwykł starannie obmywać wodą kolońską swoje pulchne, białe ciało. Odczucia tego dziejowego znaczenia Napoleona, które właściwie jest każdym Europejczykowi, u Tolstoja ani śladu. Obecnie mu jest bowiem środowisko, z którego ten światoburca wyszedł, obca i obojętna ta nieskończona głęboka i powikłana podbudowa przyczyn i skutków, na której pojawia się wielki Korsykanin. Natomiast Tolstoj dobrze rozumie spalenie Moskwy, ten fakt, którego nikt, prócz Rosyjanina, nie zdoła zrozumieć całkowicie, bez reszty ograniczenie tak, aby się on ze świadomością niejako zrósł.

Lecz cóż mówić o Napoleonie. W swej rozprawie o sztuce złożył Tolstoj klasyczne dowody, że niema wyobrażenia o roli Szekspira, że cała twórczość europejska, cała kultura stoją poza sferą jego pojmowania.

Przeskoki w rozwoju Tolstoja, pozornie nicologiczne i nienasaddonone przełomy w jego życiu, to tylko poszczególne momenty jednego wielkiego procesu — narastania szczerości, dzięki której natura Tolstoja może wypowiadać się coraz głośniejsze i coraz bezwzględniej. Przypisywać te przełomy t. zw. wpływom, byłoby naiwnością. Prawda, Tolstoj nauczył się nawet po hebrajsku, aby studiować Pismo św., zna on nankę Budd, rozkoszował się Schopenhauerem, Böhmem, Ekehartem, Plotynem i Pascalem, ale wszystko to pozostało mu zupełnie obcym. W Schopenhauerze nie sięgnął on głębiej pesymistycznego naskórka i zupełnie nie rozumiał — nie był zdolnym zrozumieć poznawczych założeń, na których się ten kryształowy światopogląd opiera. Inaczej bowiem potężny jego umysł nie wynaszałby tak niekrytycznych wniosków z założenia, że złem jest wszystko, i z wyjątkiem chłopca rosyjskiego.

jętność dla najważniejszych zagadnień ustroju państwowego, że byłoby wprost zbrodnią ze strony Dumy, gdyby zechciała traktować poważnie rozmaite reakcyjne brednie, w rodzaju uchwali misjonarskiego zjazdu. Cały nasz gmach państwowy bliskim jest ruiny. Gruntownego przebudowy Duma musi się zająć przedewszystkiem.

— Jubileusz Tolstoja nie przestaje być sposobnością, z której korzystają skrajni reakcyoniści, aby popisać się swoją beznadziejną dokością, która nawet w Rosji okazuje się czemś niebywałem. Dość powiedzieć, że oślawiony Iwan Kronsztadzki, przyjaciel Aleksandra III i przedmiot czci boskiej w okropnej sekcji Joannitów, który wstawiał się tam, że kucharkę swoją mianował „matką boską” — odprawił w tych dniach w soborze kronsztadzkiem uroczyste nabożeństwo błagalne o jaknajchlejszą śmierć Tolstoja. Gubernator tambowski znowu zabronił w swej gubernii urządzania wszelkich odczytów i zebrań ku uczczeniu jubileuszu wielkiego pisarza.

Biskup mohylewski, Mitrofan, przyjaciel i kolega w Dumie oślawionego biskupa Eulogiusza, wydał do wiernych swej diecezyi odezwę w sprawie jubileuszu Tolstoja — Oto początek tej odezwę:

„O Lwie Tolstoju za zeto w ostatnich czasach

nie miał zapomniać. — Pisarska stawa jego zmalała

wskutek tego, że wszedł on na drogę demagogii,

na której wykopał sam pod sobą grób moralny, na-

padając na Chrystusa i na państwo. Rozdrażnio-

ny, cyniczny i bezczelny w swej dąbelskiej

humie, odepchnięty przez świętą cerkwie, do-

konując w powszechnej pogardzie reszty

dzi swoich ten szalony starzec.”

W tym dachu dalej poucza arcybiskup

prawosławny swe owieczki. W taki sposób wy-

jaśnia się dziś szerokim masom rosyjskim znacze-

nie i usługi pierwszego dzisiaj syna narodu ro-

syjskiego. Czego jednak można się spodziewać

po tem duchowieństwie prawosławnem w jego

stosunku do Tolstoja, skoro w swej niepojętej

zacieklności nie cofa się ono nawet przed świę-

tokradstwem, poganianiem w imię obrony reli-

gii. Wiadomo, że w Poczajowie, do którego

nie dawno moskalofili galicyjscy wozili stu kil-

kudziesięciu chłopów ruskich z Galicji celem

wzmocnienia w nich poczucia jedności z narodem

rosyjskim, znajduje się główne centrum

czarnosecznej agitacji, z którego po całej Ro-

syi południowej rozchodzą się wydawnictwa i

proklamacje, nawołujące systematycznie do rze-

zi żydów „inorodców” i inteligencji „maso-

skiej”. Do czego posuwają się zakonnici auto-

rowie tych utworów, można zrozumieć z nastę-
pujących „dziesięciorki przykazań”, które niedawno

zamieściły „Poczajowska Izwiestia” przez bi-

skupa Mitrofana gorąco wiernym do czytania

zalecane:

1) Jednego masz tylko przyrodzonego cara ro-

syjskiego i nie będziesz miał innych carów, oprócz

cara samowładnego i prawosławnego.

2) Nie czyn sobie władzy z żydów, Polaków i

innych cudzoziemców w żadnej dziedzinie, nie

plaszcz się przed nimi i nie służ im.

3) Szanuj imię rosyjskie i nie poniżaj go nad-

rewnie i szerz sławę jego po całym świecie.

4) Pomnij o narodzie rosyjskim, używaj wszel-

kich środków, by go oświecić i uczynić zadość je-

go potrzebom, a wtedy dopiero pomyśl o ino-

rodach!

5) Szanuj i umacniaj podstawy, na których stoi

państwo rosyjskie, a będzie ci dobrze i będziesz

długo żył.

6) Nie pozwalaj mordować wiernych, poddanych

cara.

7) Nie pozwalaj prawosławnym cudzołodzić, czyli

zawierać związki małżeńskie z „meczonymi i nie-

meczonymi” (t. j. chrześcijanami i niechrześcijanami)

żydami.

8) Nie zezwalaj, aby rząd biurokratyczny okra-

dał skarb rosyjski przez zaciąganie pożyczek za-

granicznych i przez wydawanie pieniędzy na głup-

stwa.

9) Nie potępiaj i nie karć ludzi rosyjskich, za

głoszenie prawdy o cudzoziemcach, niedołężnych

rządach, grabieżach i wszelkich jawnych i taj-

nych wrogach twoich.

10) Nie pragnij konstytucyj zagranicznych, nie

wprowadzaj u siebie religij masońsko-żydowskich,

ani parlamentu, ani wszystkich tego, co najgor-

szego posiadają twoi sąsiedzi.”

W Tolstoju pocie tkwi cały Tolstoj prorok

i reformator. Ten drugi wyrusza się w miarę,

jak pierwszy coraz głębiej zapuszcza bystry

swoją wzrok w mechanikę obcego sobie życia,

docierając aż tam, gdzie zaczyna się tajemnica

nieodstępna i nieodgadniona dla tych, którzy

przyszli z zewnątrz, którzy przyszli później...

Dostojewski szedł tą samą drogą i doszedł do

wniośku, że kultura europejska jest zamilowa-

niem do gromadzenia niepotrzebnych przedmio-

tów. Ale Dostojewski był głębszym psycholo-

giem, jasniej widział duszę ludzką, aby jako

ideał postawić jej chrześcijańską anarchię. On

wołał chrześcijańską socjalizm, zgłębił bowiem

psychologię państwa rosyjskiego, skoro w ka-

tordzie gorąco się kajał grzechów młodości i re-

szczę życia poświęcił na odnawianie pierwsi-

ków w duszy rosyjskiej, które kiedyś odnowią

Europę — konieczność o d n o w i a...!

Tolstoj jako inteligencja, jako myśliciel nie

jest w stanie dźwignąć tego brzemienia rosyj-

skości, które na nim zaciężyło. Dlatego rozpi-

nał się w czczej i banalnej gadatliwości i po-

grzązał w komedii życiowej, która zbyt jest

śmieszna, aby ją w artykule, z powodu jubile-

uszu jego pisanym, można było obszerniej om-

wiać. Jako typ najczystszy, stał się on dla

bliskim a zarazem dalekim dla tych, których

reprezentuje. Bliskim, bo odczuwają w nim bez-

pośrednie pokrewieństwo, dalekim, ponieważ

odrzuca ich to precyzyjne wykończenie rysunku,

który w nich samych jest niewyraźnie tylko

i nieporządnie zaznaczonym.

Ze wszystkich potentatów literatury rosyj-

skiej jeden Tolstoj nie ucierpiał od rządu. Do-

stojewski stał pod szubienicą, przeżył osm lat

kategorii i do końca życia nie miał prawa pod-

pisywania swych dzieł swoim nazwiskiem. Pu-

szkin, o ile nie znajdował się na zsyłce, był

przedmiotem wielkiej troski szpiegów carskich.

Turgeniew skazał się sam na dobrowolne wy-

gnanie i t. d. i t. d. Jeden tylko Tolstoj, mimo

że w stosunku do przestępstw i kar tamtych

Listy z wystawy jarosławskiej.

(Od naszego sprawozdawcy).

I.

Jarosław, 8 września.

Otwarta przed tygodniem wystawa przemysłowo-rolnicza w Jarosławiu, przedstawia się pod każdym względem sympatycznie i zajmująco. Umieszczono ją w bardzo miłym ustroniu, a urządzono ją starannie i gustownie. Jeżeli w pierwszym kierunku zadanie ułatwilo posiadanie takiego ogrodu publicznego, jakim jest park miejski „na Olszanówce” a wylotu ulicy Kraszewskiego, to samo urządzenie wystawy pozostaje zasługą komitetu, jego dyrektora p. Stanisława Gurgala i sekretarza inż. Kormana. Wiele przestrzeni, światła i powietrza (mało drzew) powoduje, że jakoś radośnie i ochotnie przebiega się nlice wystawy, zwiedzając pawilony. — A pawilonów tych, jak na miasto prowincjonalne, jest znaczna liczba, bo piętnaście, wliczając zaś wszystkie budynki i namioty około trzyczęściu. Jeszcze jeden szczegół wyróżnia wystawę jarosławską od innych, w kraju urządzanych: posiada ona własną elektryczność, którą pod każdym względem dodatkowo urządził właściciel firmy krakowskiej, inżynier Stanisław Żmigrodzki. Elektryczność, rozprzeczona po całym parku i po wszystkich pawilonach, przedtęła możliwość zwiedzania wystawy o kilka godzin dziennie i ściągła wczoraj tych gości, którzy zajęci we dnie, pracy swej opuścić nie mogą. Jeżeli więc koszt elektryczności podwyższa nieco rubrykę wydatków, wzmoże się natomiast w dwójnasób cyfra dochodu.

Do dzisiaj, od jej otwarcia (29 sierpnia), zwiedziło wystawę przeszło 14.000 osób. Jest to cyfra, jak na nasze stosunki, dość znaczna, a osiągnięta została dzięki wyborcom potężności miasta, rozciągającego się pośrodku tak ruchliwej linii kolejowej Lwów—Kraków, dzięki dżiazdom, zwolnionym liczenie do Jarosławia i względny wygoda, jakie znaleźć tu może przejezdny, chcący zobaczyć dłużej, niż kilka godzin.

Chwilowo zwiększają także ruch w parku „na Olszanówce” czasowe wystawy żywych okazów. — W pierwszych dniach po otwarciu, urządzono tu wystawę bydła, a celem jej zwiedzenia przybyło z różnych stron kraju mnóstwo rolników, przedstawicieli różnych sfer i stanów. Równocześnie odbywały się konferencje fachowców, jak np. posiedzenia delegatów gal. Tow. mleczarskiego, połączone z demonstracjami w zakresie wyrobu masła, nadto wystawa krajowych serów. Tego rodzaju chwilowy ruch gospodarski wywołuje na placu wystawowym odpowiedni nastrój: nawet wśród ogółu zwiedzających widać wówczas jarosławską wystawę dominowała kwestya hodowli wyborowego bydła i produkcji masła i sera.

Jak już wspomnieliśmy, budynków wystawowych jest około trzydziestu. W ich rzędzie wskazać należy na teatr, w którym trupa p. Piłarskiego daje codziennie przedstawienia, wymienić należy nadto kilka „atrakcyj”, jak kinematograf, karusel, restauracje i cukiernie. Z pawilonów zwracają uwagę: przemysłowy, rolniczy, ks. Jerzego Czartoryskiego, hr. Janusza Tyszkiewicza, p. Gurgala, kram Towarzystwa Szkoły ludowej, pawilon browaru w Koniaczowie i w. i.

Przejdźmy przez pawilon przemysłowy. Zbudowany wedle projektu architekta p. Mieczysława Dobrzańskiego, posiada strukturę cokolwiek ciężką. Miał to być pawilon o stylu zakopiańskim i tak też był pomyślany, rozmiary jego jednak z powodu licznych zgłoszeń wystawców i zapotrzebowania miejsca, wzrosły bardzo; oba boczno skrzydła powiązane w środku wieżą o typie nieco odmiennym od samych skrzydeł. Budynek jest obszerny i pozwolił na bardzo wygodne rozmieszczenie następujących okazów, które jednak ugrupowano bardzo do wolnie. Poszczególne gałęzi wyrobów nie złączone razem, rozrzucone są po licznych nyzach budynku, tak, że zwiedzający musi nieraz kilkakrotnie wracać do widzianych już przedmiotów, aby czynić porównania.

Katalog wystawy również nie idzie na rękę widzowi, a specjalnie w dziale przemysłowym obszedł się wprost po macoszemu z wystawcami, z których żadnego nie wymienił po nazwisku. Działowi temu poświęcono w katalogu tylko 21 wierszy, to znaczy, wyliczone poszczególne działy okazów. Widać musi więc dawać sobie radę bez katalogu; zwiedzanie ułatwiają liczne napisy na wystawianych okazach.

Przy wejściu, w którym ustawiono olbrzymi zegar z fabryki p. Mięsiowicza w Krośnie, wystawiła swe wyroby krakowska „Iskra” (pasty do butów, atramenty), z drugiej strony uzdrowisko Niemirów rozwinęło liczne kartony swego zakładu, inż. p. Zo-

powinien był być co najmniej żywym ze skóry odarty i ku zbudowaniu wiernych poddanych drobno posiekany, pozostał niekiedy. Aleksander III. nieawidził go całą siłą swej ułębłości, ale silnej natury, a mimo to oświadczył, że póki on żyje, Tolstojowi włos z głowy nie spadnie. Syn jego przestrzega tej samej zasady. — Sam wszechpotężny Plehwe, który z gadatliwym starcem byłby się uporał rychło, stał wobec niego bezsilny. Pobiedonosew nie zdobył się na nic więcej, jak na bardzo spóźnioną anatemię dla swego wroga. Słowem, Tolstoj zdobył nie tylko nieśmiertelność, ale i niekalkulację. Czyżby instynkt mówił tym Pobiedonosewom i Aleksandrom, że takich się nie zabija, bo to krew z krwi i kość z kości...

Podczas rewolucji Tolstoj zdumiał całą walczącą o wolność Rosję niesłychaną ciasnotą i reakcyjnością swych poglądów i bezwzględnością, z jaką je wypowiadał. A mimo to żadnemu rewolucjonistę, żadnemu postępowcowi rosyjskiemu nie przyszło do głowy ukroczyć gadatliwości reakcyjnego anarchysty i zabić go śmieśnością, co przecie tak ogromnie jest łatwe. Prasa skazywała się tylko, że Tolstoj nie sympatyzuje z rewolucją, a w najgorszym razie milczała. Czyżby znowu ten instynkt pokrewieństwa, to poczucie, że to jednak swój człowiek, najbardziej bezpośredni swój?

I dziś, gdy jedna świadoma część narodu rosyjskiego śle swoje myśli hołdownicze do Jasnaj Polany, a nieświadoma wyje równocześnie ze złością, widząc w tem, że czci się tam lub potępia nie tyle zasługę indywidualną, osobistą, ile zjawisko, jako takie, ile Tolstoja jako fakt. To też w rzeczywistości wśród czołwiek zarówno i jak i wśród ciemnych bluźnierców jest Lew Nikolajewicz, ten syntetyczny Rosjanin, samotny i obcy i jak gdyby zawieszonym nad chaosem pragnień i dążeń, zawodów i bólów swych rodaków, jako ich symbol najpełniejszy, jako ich najprostszą i najdoskonalszą formuła algebraiczna.

Konstanty Srokowski.

chowski z Prądnika pod Krakowem przedstawiały pomysł parków i ogrodów, przez siebie zaprojektowanych. Obok znajdują się wyroby pracowni artystyczno-rzeźbiarskiej p. A. H. Szajny z Krakowa, przeważnie z dziedziny sztuki kościelnej.

Kierujemy się na prawo. Tu najpierw widzimy wyroby fabryki żelaza p. Józefa Goroskiego w Krakowie, rzeczy znane i uznane. W sąsiedztwie gwarectwo jaworńskie umieściło wielkie bramy węgla, narzędzia górnicze i plany kopalń. Dalej mamy węgiel gwarectwa w Brzeszczu, „raboroid” (ogniotrwały i lekki materiał do pokrywania dachów) Łasockiego ze Lwowa, cały szereg wyrobów ceglanych, betonowych i kafliowych. Ostatnie są dziełem p. Guzika i Kołodziejewskiego (Tarnów), Plebankiewicza i Angielskiego, tudzież Julii Dudowej (Jarosław), Stan. Horoszkiewicza (Stanisławów). Ślasiadający przemysł cementowy znalazł poważną reprezentację w okazach firmy Stohandl i Knapiak w Bielsku-Białej. Obszerne miejsce zajmuje wystawa wapieników Klem. hr. Szembekowej z Węgierki. Bardzo zajmującą jest wystawa prac wychowanków i wychowanki Zakładu clemnych we Lwowie. Prace ich ręk wzbudzają podziw. Obok wyrobów koszykarskich i szoszkarskich, roboty kobiece (sztydelkowe, drutowe itd.), żywo zajmują każdego przechodnia. Informację udziela nauczycielka, przedstawiająca sposób nauki tych nieszczyśliwych wychowanków tego zakładu, fundowanego przez śp. Skrzyńskiego, a otaczanego teraz wydatną opieką przez ks. Czartoryskich.

W skrajnym prawem skrzydle pawilonu zwracają uwagę okazy z Rzeszowa; kufry z pracowni Jul. Gondeckiego, przedmioty wystawione przez „Muzeum szkolne”, Stow. wytwórcze „Własna praca” i pracownię tokańską Wład. Rachwała. Tutaj także wznosi się pierwsza piramida flaszek z winem owocowym K. Kriega z Rzeszowa. Całą ścianą zajął dalej zakład artystyczny Salba z Krakowa, który obok innych wyrobów przedstawił wykonanie barwnego plakatu reklamowego wystawy jarosławskiej. Dalejszą część pawilonu zajęła wystawa ruchoma Ligi przem., niedaleko nad drzwiami widziemy pierwszy witraż z fabryki krakowskiej S. G. Żeleńskiego. Witraże te, rozmieszczone w kilkunastu miejscach pawilonu, zaprojektowane smacznie, a wykonane prawdziwie artystycznie, zyskują dla naszej firmy pełne uznanie.

Aleks. K.

Kronika.

Kraków, 10 września.

Nabożeństwo żałobne. Dziś w rocznicę śmierci cesarzowej Elżbiety odbyło się nabożeństwo żałobne, odprawione przez ks. kanonika Wądołnego w katedrze na Wawelu. W nabożeństwie wzięli udział przedstawiciele władz autonomicznych i rządowych oraz liczna publiczność.

Otwarcie instytutu muzycznego w Krakowie odbyło się dziś przed południem, rozpoczęło o g. 10 nabożeństwem w kościele św. Anny, w czasie którego chórami akademickim pod kierunkiem p. Walewskiego i współudziałem barytona p. Kleina i wiołocelisty p. Paszkowskiego, wykonał utwory Deca, Raczynskiego, Świerzyńskiego, Pękla i Żeleńskiego.

O godz. 12 w południe zgromadzili się w lokalu instytutu, przy ulicy Gołębiej, zaproszeni goście i profesorowie instytutu; przybył również wiceprezydent miasta dr Szarski i delegacja Tow. muzycznego, złożona z pp. Drozdowskiego, Krzyształowicza, Wierzechowskiego i dr Sołtyskiego i w ich obecności poświęceniu lokalu dokonał ks. kan. dr Caputa, poczem odczytano nadesłane na otwarcie depesze gratulacyjne, oraz wiersz okolicznościowy, napisany przez p. J. Świerzyńskiego. Szereg produkcji chóru akademickiego, oraz p. Czap-Umławowej, zakończył akt otwarcia. Goście zwiedzali następnie lokal instytutu, złożony z trzech ubikacji, urządzonych w stylu swojskim, ozdobionych portretami wielkich mistrzów muzyki. Zebrani podpisali się w końcu na arkuszu pamiątkowym.

Obok pracy muzyczno-pedagogicznej postawił sobie instytut szeroki program w kierunku budzenia miłośnictwa muzyki, w szczególności muzyki kościelnej. Za pierwszy poważny czyn nowej instytucji uważa można wykonanie podczas nabożeństwa w kościele św. Anny ułamków mszy Bartłomieja Pękla, wydobyte z archiwum na Wawelu. Każdy nowy wysiłek instytutu, zmierzający do ożywienia tej najbardziej zaniedbanej gałęzi muzyki, spotkać się musi z uznaniem wszystkich miłośników. Instytutowi życzymy takich czynów jak najwięcej.

Katastrofy kolejowe. Odnośnie do wypadku kolejowego w Suchy, o którym donieśliśmy w dzisiejszym naszym numerze, dyrektora kolei państwowych w Krakowie komunikuje nam: „Z powodu wypadku zaszłego wczoraj dnia 9 bm. po południu na stacji Sucha, donosi się, że poległ osobowy lokalny Kraków-Sucha Nr. 1118, wychodzący z Krakowa o godzinie 1:15 po południu wykoleił się przy wjeździe do stacji, o godzinie 3:44 po południu wskutek najechnia na podkład, służący do powstrzymywania odcaczanych wagonów, o którego to podkładu nie usunęto z drogi na czas. Z powodu wykolejenia kierownik pociągu nadkonduktor Henryk Jop doznał zranienia lewego przedramienia, z podręcznych zaś zgłosili się, jako kontuzjowani: Abraham Ulman, kupiec z Nowego Sącza, Edward Krupka, kupiec i zastępca pośta z Suchy, Antoni Czarnecki, zarządcza lasów hr. Branickich z Suchy i Maksymilian Wilder, kelner kolejowy z Suchy. Wszystkich wymienionych opatrzyli lekarze: dr Spanbauer i dr Gawlik. Trzy wagony zostały nieznacznie uszkodzone, a tor rozłożony, który jednak na godz. 7 wieczór przyprowadzono do normalnego stanu. Z powodu wczorajszego wypadku wagony osobowe, idące w stronę Zakopanego Nr. 1101 i 1121 ulegają pewnemu spóźnieniu.

Co do wykolejenia pociągu towarowego w Krakowie, jakie zaszło wczoraj o godzinie 9 wieczór, to przy pomocy parowego kranu do dźwignia wagonów, usunięto dzisiaj wszystkie szczytki rozbitych wagonów i ruch pociągów odbywa się dzisiaj normalnie.

Z teatru miejskiego. „Car Samozwaniec” A. Nowaczyńskiego danym będzie w piątek d. 11 b. m. Sztuka ta doczekałaby się jubileuszowego przedstawienia, schodzi w pełni powodzenia na dłuższy czas z repertuaru, ustępując miejsca innym nowościom.

Z teatru ludowego. Dzisiaj we czwartek benefisowe przedstawienie pp. Władysława i Emilii Konarskich. Daną będzie sztuka J. Szatulewicz p. t. „Kula u nogi”.

Na sobotę przygotowuje teatr ludowy premierę p. tyt. „Porwanie Sabinę”, krotkość Schönhana i Kadelberga w 4-aktach.

Wybuch bomby. I dzisiejszy dzień nie przyniósł żadnych rezultatów co do sprawy wybuchu bomby, jaki zaszł w wtorek wieczór w kamienicy 1.4 przy ulicy św. Anny. Ponieważ wszystkie poważniejsze podejrzenia skierowane przeciw kilku oso-

bom, po dokładniejszym śledztwie, upadły, policja mniema, że w tym wypadku zaszł karygodny wybrzyk ze strony jakiegoś lektomysłnego wyrostka.

Z sali sądowej. Przed sądem przysięgłych w Krakowie, pod przewodnictwem radcy sądu Kulikowskiego toczyła się dzisiaj rozprawa karna przeciw 48-letniemu Janowi Gawlikowi z Kosocic, oskarżonemu o zabójstwo. Dnia 22 czerwca b. r. w podwórzu kamienicy w Ryńku podgórkim powstała sprzeczka między Gawlikiem a Janem Paciorkiem. Powodem sprzeczki było to, że Gawlik spał pod wozem Paciorka, a przebudzony nie chciał ustąpić z pod wozu. W czasie sprzeczki, zamienionej na bójkę, Gawlik kopnął Paciorka nogą w brzuch z taką siłą, że ten upadł na ziemię bez przytomności, a przeniesiony do domu swego w Kosocicach, umarł w męczarniach po dwóch dniach. Jak wykazała sekcya lekarska, przyczyną śmierci Paciorka było to właśnie kopnięcie w brzuch, wobec czego Gawlika oskarżono o zabójstwo. Na dzisiejszej rozprawie Gawlik tłumaczył się, że nie nie pamięta, gdyż w dniu zajścia był kompletnie pijany. — Na podstawie werdyktu przysięgłych, którzy zaprzeczyli winę podsądnego, trybunał wydał wyrok uwalniający Gawlika od winy i kary.

Z kraju.

Nowy akt gwałtu. Pod tym tytułem donosi „Dziennik Cieszyński” pod datą 9 bm. Z wczorajszego festynu „Sokoła” w Cieszynie wracająca publiczność zaczęła horda rozwyrzonych Niemców. Gdy nasi wracali pojedynczo, w największym porządku i spokoju przed „Dom Narodowy”, zgromadzona licznie horda na rynku przed Domem Narodowym przywitała ich okrzykiem „Heil!” a następnie zaryczano, bo śpiewem nazwał tego nie można, „Die Wacht am Rhein”. Pospasyali się zaraz także kamienie w kierunku Domu Narodowego, którymi zdemolowano w części okna naszej redakcji. Najciekawsze stanowisko zajęła nasza prześwieta policja. Pod wodzą komisarza ruszyła zwartą falangą na naszych i pojechała tłoczyć w bramę Domu Narodowego. Zasiłki wokuwających Niemców pozostawiono w spokoju. Policja cieszyńska w najjaśniejszym zatem sposobie prokokuje ludność polską. W pobliżu zamku pokrywali się Niemcy i na przedobnośn rzucać kamieniami. Pobito dotkliwie p. G., którego w dodatku odprawiono na odwach. Napadnięto także na p. H., idącego w towarzystwie jednej pani i tak jego, jak i towarzyszkę pobito łaskami. Policja zaś wszystkiemu przypatrywała się spokojnie, odwrócona tyłem do rozbójników.

Na innym miejscu donosi „Dziennik Cieszyński”: Gdy wczoraj wieczorem po festynie jeden z tutejszych urzędników wracał koło Góry Zamkowej ze swoją czterolatnią córeczką do domu, został przez opryszków niemieckich, ukrytych z tamtej strony mylniku pod kasztanami, obrzucony gładem kamieni, gdy posyśleli, że z dzieckiem rozmawia po polsku. Urzędnik ów został ugodzony kamieniem w nogę.

Podczas rozruchów przed Domem Narodowym odznaczył się szczególną budą subjekt we firmie Wilhelm Förster, sklepu towarów mieszanych przy ul. Zamkowej 18. P. Förster utrzymuje się przez ważne tylko z grosza polskiego, a personal jego śmie prowokować ludność polską.

Tyle „Dziennik Cieszyński”. My, ze swej strony, nie możemy powstrzymać się od zdumienia, że rząd centralny nie chce wiedzieć o stanie „ex lex”, jaki wytworzył się w Cieszynie. Bar. Beck i jego gabinet, w którym zasiada dwóch Polaków, niech nie lekceważ tych wypadków, za których następstwa odpowiadać będą przed parlamentem i opinią publiczną. Jeżeli bowiem rząd nie spełni swego obowiązku, to Polacy pomyślą o samobronie, a Niemcy cieszyjscy przypomną sobie, że kij ma dwa końce i że jeden z tych końców trzymają Polacy ze Śląska i...

sytytu i uzyskał na nim stopień akademicki. Uroczystość odbyła się w przyszłym roku z powodu setnej rocznicy urodzin Darwina, który ujął światło dzienne d. 14 lutego 1809, tudzież z powodu 50 rocznicy wydania jego dzieła: „Powsiatnie gatunków”.

Cholera w Petersburgu. Z Petersburga telegrafuje: Skonstatowano tutaj 4 wypadki cholery.

Zmarli.

Dr Rudolf Als, adwokat krajowy i członek Rady miejskiej, zmarł we wtorek w Rzeszowie. — Śmierć znanego obywatela wywołała w mieście żal powszechny.

Jan Maciąga nadinspektor ewidencyjny ze Lwowa zmarł w Krynicach 8 bm. w 56 roku życia. Pogrzeb odbył się we czwartek w Tarnowie z dworca kolei żelaznej wprost na cmentarz tarnowski.

Wanda z Wereszczyńskiego Biesiadecka, córka posła i członka wydziału krajowego dra Józefa Wereszczyńskiego, żona ziemianina, umarła onegdaj w Pilejowie (Rohatyn).

Odnaczenie krakowskiego przemysłowca. P. Stefan Gliński, radca miejski, właściciel znanej firmy tapicerskiej, zamianowany został dostawcą nadwornym arekscją Karola Stefana w Żywcu.

Mianowania. Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: Z. Steindorferówną nauczycielką szkół wydziałowej żeńskiej w Wadowicach. A. Jachyma na nauczyciela w Żywcu. L. Nemethównę w Podwoleńsku. Ks. R. Barana katechetę rym.-kat. w Zamościu. J. Homika kier. w Kolumy. O. Kurydyka. S. Michałkiewicza. J. Podhalicza. W. Kulika. J. Semiona. W. Arkusiewicza i F. Krzyżanowskiego w Kolumy. H. Adamczewskiego i M. Bazińskiego w Wadowicach. S. Jopę w Jaworowie. A. Wolkowicę i A. Popowicza w Szczawach. L. Czesnińskiego kier. w Ostapiu; nauczycielami szkół 2-kl.: S. Żurawską w Cieszanowie. O. Kulpanowicza w Korywie. M. Krasnowicza w Zagrońcu. M. Nowakowskiego w Okocimie; nauczycielami szkół 1-kl.: J. Dryla w Jagiele. A. Gaudynia w Lubkowicach. S. Trzaskowskiego w Woli Brosteckiej. M. Pankowicza w Kleciach. K. Dietricha w Solcu. S. Rydzewiczównę w Nawie. L. Bożenową w Zalesiu. A. Malinowskiego w Matolinie. J. Sadińskiego w Żornikach. S. Kozyńską w Artyszczewie. L. Litwińską w Brzostowej Górze. M. Tabanowicza w Dziwiewie.

Repertuar Teatru miejskiego w Krakowie:

W piątek: „Czł. Samozwaniec”.

W sobotę: „20 lat kozy”, krotoczwila w 3 aktach M. Hennequin’a i P. Vebera (nowość).

W niedzielę: „Tajemnica”.

Z kalendarza. W piątek 11 września: Prota i Jacka m. i Teodora; w sobotę 12 września: Waleryana m. i Gwidonia w.; w niedzielę 13 września: Im. Maryi, Filipa.

Wschód słońca 10 września o godz. 5 m. 10. zachód o g. 6 m. 4; długość dnia 12 godzin min. 54.

Z krakowskiego obserwatorium. Dnia 9 września termometr doszedł do 8,5 do 24,4 C.; barometr opadał.

Dnia 10 września o godz. 7 rano stan barometru 742,0 mm., termometru 18,1 C.; wiatr zachodni.

B. Gabryelska, Krzysztofory. Wynajmuje i sprzedaje pierwszorzędnych fabryk fortepian, pianina, harmonie i pianole za gotówkę lub na spłaty nawet dwudziestomiesięczne. Instrumenty używane od cen najniższych.

Malinowski - Gwizdak - Bodyński.

Aresztowany w Mościskach, a osadzony w więzieniu sądu karnego w Krakowie włamywacz Gwizdak, jest, jak się okazuje z dalszego śledztwa, przestępcą tak wielkiej miary, jakiego jeszcze w Galicji nie było. Słynny Wasinski, to pospolicie złodziej i rozbójnik kas, zbiorużnik zwycięzcy, który, gdy jest ścigany, zabija strażnika gonionego policyanta, Gwizdak natomiast wiele ma podobieństwa z Arsensiuszem Lupinem, włamywaczem-gentlemanem, zwycięzcą Scherlocka Holmesa, którego tak zajmującą postać stworzył w swych powieściach Maurycy Leblanc. Bezprzypadna śmiałość, będąca właściwie w jego fachu włamywacza szczytną bezczelnością, złodziejski spryt i zdolność przeobrażenia się, cechną to indywidualum, przybierającego w różnych okolicznościach różną postać i różne nazwiska, z których prawdopodobnie żadne nie jest prawdziwe, a rzeczywiste pochodzenie i nazwisko tego złoceiny dotąd zdaje się nie jest wyjaśnione.

Onegdaj do dyrektora policyi w Krakowie nadeszło obszernie pismo od p. Janiny Miczeyskiej z Kolędzian (pow. Czortków), którego treść, rzucając dosadne światło na osobę Gwizdaka i jego złodziejskie czyny, przytaczamy poniżej.

Krawiec czy lokaj?

W pierwszych dniach lutego 1905 r. do dworu w Kolędzianach, własności p. Leontyu Horodyskiej, gdzie przebywali wtedy p. Miczeyska, zgłosił się jakiś młody człowiek o wynędzniałym wyglądzie, bledy, o słabym zarosie, który przedstawił się właścicielce jako Jan Malinowski, krawiec z Chodorowa, niemający jednak żadnych świadectw. Ów Malinowski niemal z płaczem, sławie znaną w okolicy miłośerność p. Horodyskiej, o której miał wiele słyszeć od ludzi, prosił, by przyjęto go domu za lokaja.

— Jestem wprawdzie krawcem — mówi — i to znakomicie ukwalifikowanym, ale leżałem pół roku w szpitalu i lekarze pod groźbą utraty życia kazali mi wyjechać na wieś i używać ruchu. U ciebie więc czciogodna pani, która jesteś aniołem okolicy, znalazłem mogę zdrowie i życie. Przyjmij więc mnie Pani do służby, a nie zawiedziesz się na mnie.

Pani Miczeyskiej nie podobał się ten człowiek i dla tego odradzała przyjęcie usilnie przyjęcie nieznanego do służby, pani Horodyska jednak ulegając swemu dobremu sercu, owego Malinowskiego, do służby przyjęła i nie zawiadła się istotnie na nim, bo rzekomo krawiec odrazu bez żadnej wskazówki z całą wprawą i umiejętnością swój obowiązek lokaja spełniał, czem wywarł w zdumienie tak obło panie, jak rosze służby. Po upływie jednak dwóch miesięcy nowy lokaj podziękował za służbę, nie przestając sławie cnot p. Horodyskiej, za powód swego odejścia podając, że jest mu za ciężko, że dom jest pietrowy, a on nie może chodzić po piarach, że szuka służby u kawalera. Ponieważ syn p. Horodyskiej, kawaler, mieszkający w jednym z dalszych folwarków, poszukiwał właśnie lokaja, za protekcją matki młodego dziedzica Malinowski dostał się w maju tegoż roku do tej służby, gdzie również sprawował się znakomicie. Wprawdzie w tym czasie zginiło starszemu lokajowi z kufra 300 koron, nikt jednak o to nie posadał młodego lokaja, tak zachowanie jego było wzorowe. W maju, gdy p. Horodyskiego nie było w domu, Malinowski porzucił służbę, za powód podając wstyd, że przez nieuwagę przy sprzątaniu siałki lustro. Ze Lwowa, dokąd wyjechał, napisał błagalny list do pani Horodyskiej swojej „opiekunki”, by odesłała mu pod wskazaniem

adresem jego rzeczy i by mu wystawiła dobre świadectwo, co też pani H. uczyniła.

Spotkanie po roku.

Po upływie roku panie Horodyska i Miczeyska bawiąc we Lwowie spotkały ku swemu niezmiernemu zdziwieniu na dworcu kolejowym gromadkę młodych, wytwornie ubranych mężczyzn, między którymi, jednym z najgustowniej i najkosztowniej ubranych, był dawny lokajczyk Malinowski. Na widok pań, w których służył Malinowski, przestępcy w elegancka, szybko się pozęgnął z towarzyszącymi i znikł w tłumie. Malinowskiego spotkała także i poznała na ulicy mimo przebrania Kasia pokojówka p. Horodyskiej, lecz gdy rezolutna dziewczyna poprosiła go i chciała zatrzymać, dawny lokajczyk ze słowami: „nie znam waćpanny” szybko się oddalił.

Ograbienie dworu

W nocy z 12 na 13 maja tegoż roku, gdy dwór w Kolędzianach spał już snem głębokim, p. Horodyska śpiąca w swej sypialni na I piętrze, zbudzona została jakimś szmerem. Gdy zapaliła świecę, ujrzała przerażona jakiegoś mężczyzny boso i bez surduta, który spłoszony światłem, szybko uciekł przez otwarte drzwi na schody. Gdy zbudzona alarmem pani domu, siostra, przybiegła do sypialni, znalazła na dywanie przygotowaną do wyniesienia tłumok, w którym się znalazła cała zawartość kasy wertheimowskiej, wszystkich biurek, szaf itp. Z łupu tego złodziej, na razie nie poznany przez nikogo, zdołał unieść tylko dwa cenne futra. Śledztwo żandarmerji miejscowej nie dało żadnych rezultatów. Stwierdzono tylko, że złodziej musiał być do mowy, czego dowodem, że psy podwórkowe nie szczekały, oraz że zna rozkład mieszkania. Drzwi do sypialni p. Horodyskiej, gdzie mieści się kasa, odsunął złodziej zapomocą przedtem przytwierdzonego do zasuwki sznurka, który dosięgnął stanowiący na przyniesionej z drugiego pokoju umywalki.

W dworze kolędziańskim zapomniano już o najściśn śmiałości rabusa, gdy nowe odkrycie wstrząsnęło mieszkańcami wsi i dworu. Dnia 21 lipca 1906 r. ogrodnik p. Horodyskiej Antoni Meisner wszedł na strych, skąd chciał wypłoszyć gnieźdzące się kuny. Gdy zwiędzał zakamarki strychu, w pewnym miejscu ujrzał jakiegoś mężczyzny, pijącego piwo z flaszki. Sądząc, że to kto z domowych, ogrodnik zawołał do niego przyjaźnie: „Podzieli się bracie ze mną piwem”. Na to ów „brat” będący boso, bez surduta i kamizelki, trzymając w ręku jakiś duży tobił rzucił się na ogrodnika, lecz widząc wejście od schodów zagrodzone, przez wyciętą dziurę w suficie wyskoczył na dach, skąd mimo dwupiętrowej wysokości skoczył na dół i zaczął uciekać. Ale i ogrodnik nie dał za wygraną, zbiegł na dół i dopędził niedaleko dworu uciekającego, w którym poznano byłego lokaja Malinowskiego. Złoczyńcy w szamotanii ogrodnik zdarł z cięta koszulę, Malinowski jednak z niesionego tłumoka wyjął szybko bagnet włoskowy, na widok którego ogrodnik Meisner zaczął uciekać. Zmieniły się role, gonący teraz uciekał, a goniony ścigał z bagnetem w ręku, gdy jednak ludzie zaczęli się ukazywać na drodze, Malinowski boso, w spodniach tylko i strzępach koszuli na grzbiecie, zaprzestął pogoni i zbiegł do pobliskiego lasu, porzucając tobit na drodze. W tobole tym znalazłono długi wystrzony nóż, rewolwer, wytrychy i trochę wiktualii. Na strychu zaś dworu w Kolędzianach znalazłono kompletne urządzenie złodzieja. Było tam wygodne postanie ze słomy, koc, butelki z piwem, świece, otwarta gramatyka francuską i owe skradzione w maju dwa futra.

Jakiś szczegółowy zawięstość pałał groźny złoczyńca do dworu w Kolędzianach, bo gdy 1 maja 1907 r. pani Horodyska wróciła z krótkiej podróży do swego mieszkania, znalazła wszystkie drzwi pociągane, a w kasie brat gotówki 666 koron i biżuterji wartości 10.000 koron. Śledztwo miejscowych władz znowu nie wykryło, tylko chłopci karczując kawałek lasu we wsi okolicznej Czernokowickich znaleźli zakopane pod drzewem srebra i trochę przedmiotów złotych, pochodzących z kradzieży w Kolędzianach.

Koniec włamywacza.

Szczegóły powyżej przytoczone nadesłały policyi krakowskiej panie Horodyska i Miczeyska, na wiadomość wyczytaną w dziennikach o aresztowaniu Gwizdaka, który pod tym nazwiskiem odsiadywał w Brygidkach karę 6 letniego więzienia, jako Malinowski służył w wojsku we Lwowie i służywał po dworach za lokaja, a jako Bodyński „stuchacz filozofii uniwersytetu Jagiellońskiego”, rabował mieszkania obywateli krakowskich. Śmiałość swą groźną ten włamywacz doprowadził do zenitu i ta śmiałość przypłaciła go o zgubę. Grasując pod fałszywym nazwiskiem w 100.000 mieście, w Krakowie, gdzie nikt jego przestępstw nie znał i mające pozory człowieka inteligentnego i bogatego z domu, mógł tu „Bodyński” uchodzić bezkarnie oka władz bezpieczeństwa, ufny jednak w swą gwiazdę, złodziej udaje się po dwu latach nieobecności w strony, gdzie znał go niemal każdy państwo, jako „lokajczyk Jaska”, gdzie znalazł go właścicielei dworów, które obrabował, znali żandarmi bądź osobiście, bądź z rysopisów. Włochem więc swych wypraw złodziejskich, Gwizdak, planując złupienie dworu w Czyżowicach, poznany tam przez hr. Maryę Rysay, wpadał wreszcie w ręce władzy, by dokończyć zapewne swego burzliwego żywota za kratami murów więziennych.

Dział ekonomiczny.

× Krajowy zjazd Ligi pomocy przemysłowej odbył się — jak donosiliśmy — w dniach 12 i 13 b. m. w Jarosławiu. Dotąd już zapowiedzieli przyjazd kilkuset delegatów z całego kraju, nadto prawie wszystkie ministerstwa gospodarcze wysyłały na zjazd swoich przedstawicieli. Instytucje pokrowe w Królestwie i Księstwie wczyna także udział w zjeździe. Referaty ważniejsze będą następujące: „O akcji bojkotowej” prezes Związku stowarzyszeń zarobkowo gospod., dyr. Banku związ. p. W. Biechowski; „O organizacji spółek fakturowych” dyr. lwowskiej spółki fakt., Fr. Garszyński; „O warsztatach studenckich” dyr. Olsewiski; „O organizacji agencji handlowych przy Towarzystwie Pomocy przemysłowej” sekretarz sądu p. Orski z Bucza; „O ubezpieczeniu samoistnych majstrów rękodzielników na starość” i „Organizacji tanich form kredytu przemysłowego” — delegaci Związku stowarzyszeń przemysłowych ze Lwowa; „O projekcie ubezpieczenia od strat z powodu upadłości firm” p. Weiss z Bochni; „O budowie gmachu dla warsztatów studenckich i dla innych instytucji Ligi Pomocy przemysłowej” radca A. Lewicki ze Lwowa.

Z miejskiej centralnej targowicy na bydło w Krakowie. Kraków, 9 września. Na dzisiejszy targ spędzono bydła rogatego 119, cielat 193, owiec i kóz 21, nierogacizny

190; razem 532 zwierząt. Płacono za jedną cetrną metryczną żywą wagę: bulaję od — do —, wół — do —, krowy od — do —, jałownik od — do —, cielęta od 66 — do 76 —, nierogaciznę tuczną od — do 0 —; bitej wagi: nierogaciznę od 120 — do 146 —. Z zakupionych na oko płacono za sztukę: wół z paszy od 120 — do 250 —, krowy od 75 — do 120 —, bulaję i jałowniki od 48 — do 130 —, cielęta od 24 — do 62 —, owce i kozy od — do 20 —.

Ze spędzonych na targ zwierząt sprzedano: na miejscowe konsumpcje 488 sztuk, na konsumpcje innych gmin kraju 94, na eksport za granicę kraju bydła rogatego —, na eksport za granicę kraju nierogacizny —.

Ceny powyższe obłożono bez opłaty akcyzowej.

Budapeszt. 10 września. Pismo na październik 11.36 do 11.57; wczelna na kwiecień 11.68 do 11.67; żyto na październik 9.44 do 9.45; żyto na kwiecień od 6.70 do 9.71; owies na październik od 8.01 do 8.02; owies na kwiecień od 8.39 do 8.40; kukurudza na wrzesień 8.35 do 8.36; kukurudza na maj 7.41 do 7.42.

Oferty mienne, chęć kupna słaba, usposobienie spokojne; pogoda piękna.

Kronika lwowska.

Lwów, 10 września.

Z akademii weterynaryj w Lwowie. Na podstawie nowego planu studiów, obowiązującego od r. 1896, do przyjęcia na zwyczajnego słuchacza potrzebno jest bezwarunkowo świadectwo złożonego pomyślnie egzaminu dojrzałości (gimnazjum, szkoła realna). Przy wpisie (od 1 do 8 października) należy przedłożyć oprócz świadectwa dojrzałości także i metrykę, a w razie dłuższej przerwy po złożeniu matury świadectwo moralności. Czas studiów trwa ośm półroczy, czyli cztery lata; do ktorom medycyny i słuchaczom innych wyższych zakładów naukowych mogą być za zezwoleniem ministerjalnem pewne wykłady (półroczna) uwzględnione. Wpisowe wynosi 10 K. Od opłaty półrocznej, która wraz z doktoratami medycyny weter. będzie z rokiem szkolnym 1908/9 zaprowadzona można już po wpisie na pierwsze półroczu na podstawie świadectwa ubóstwa uzyskać uwolnienie — w następnych półroczach na podstawie świadectw złożonych pomyślnie egzaminów rocznych z I i II roku, względnie kolokwium na III i IV roku. O stypendya zakładowe, które w roku szkolnym 1908/9 będą wolne, ubiegać się będą mogli słuchacze na podstawie rozpisanego konkursu dopiero po wpisie.

Ofiary eksplozji. Skutkiem eksplozji przy placu Bernardyńskim we Lwowie, o której donieśliśmy wczoraj, jeden ze śmiertelnie poparzonych, kelner Moric, zmarł w szpitalu, drugi, szynkarz Krebs, w domu.

Repertuar teatru lwowskiego.

W sobotę: „Złota czaszka”.

Jubileusz Tolstoja.

(Telegramy „N. Reforma” z dnia 10 września.)

Rząd pozwala!

Berlin. „Berl. Tageblatt” donosi z Petersburga:

Stółypin wyraził niezadowolenie z powodu rozporządzenia Synodu przeciw uroczystościom na cześć Tolstoja, udzielił nagany gubernatorom i cofnął wydane przez nich rozporządzenie zakazujące uroczystości Tolstoja. Twierdzą, że także car, przeczytawszy rozporządzenie synodu wyraził życzenie, aby stowarzyszeniu i korporacyom, pragnącym uczcić rocznicę Tolstoja, nie czyniono trudności. Z powodu tego już dziś prasa ogłasza artykuły na cześć Tolstoja, a nawet „N. Wremia” wydało bogato ilustrowany numer na cześć Tolstoja.

Petersburg. Prezydent miasta Petersburga wysłał do Lwa Tolstoja telegram z życzeniami w dniu jego jubileuszu.

Fundacye dumy petersburskiej.

Petersburg. Petersburgska Duma miejska wyznaczyła 10.000 rubli na popularne wydawnictwo dzieł Tolstoja i 150.000 rubli na kuchnię, dla chorych dzieci imienia Tolstoja.

Przeciw karze śmierci.

Moskwa. Ks. Dolgorukow ogłosił odezwę, domagającą się zniesienia kary śmierci z okazji jubileuszu Tolstoja. Odezwę podpisał wielu polityków, uczonych, literatów i artystów, w ich rzędzie prezesi pierwszej i drugiej Dumy. Mironow i Golowin, wielu byłych i obecnych posłów. Odezwę wskazuje na liczne kary śmierci w ostatnich latach w Rosji wykonywane i przypomina słowa Tolstoja, że „wobec tego trudno dalej milczeć”. Podnosi dalej odezwę, że nylą się ci, którzy sądzą, że wystawiane codziennie zabuczenie, przywrócić spokój i porządek w państwie; demoralizują one społeczeństwo. Wywołują nowe morderstwa i prowadzą do lekceważenia życia ludzkiego. Odezwę wzywa, aby w dniu jubileuszu Tolstoja wszyscy zaprotestowali przeciw karze śmierci i domagali się jej zniesienia. Książę Dolgorukow zapowiada w końcu, że w sesji jesienniej będzie w Dumie przedłożony odpowiedni projekt.

Obawy rozruchów.

Berlin. Jak z Moskwy donoszą, obawiają się tam rozruchów, ponieważ „Związek rosyjskich ludzi” przygotowuje demonstracje antitolstojańskie. — Wojsko w koszarach skonsygnowano.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości „Nowej Reformy”

z dnia 10 września.

Wiedeń. Przybył tu serbski minister spraw zagranicznych Miłowanowicz na celu odbycia konferencji z baronem Aehrenthalem.

Paryż. Minister spraw wewnętrznych Pichon odbył wczoraj wieczorem konferencję z ambasadorem hiszpańskim.

Urville. Wczoraj przed południem ks. Henryk bawarski podczas manewrów upadł wraz z koniem i odniósł lekkie kontuzje.

Kongres dziennikarzy słowiańskich.

Lublana. W dalszym ciągu wczorajszego popołudniowego posiedzenia słowiańskiego kongresu dziennikarzy, poseł Kłofacz omówił stosunki prasowe w Bośni i zgłosił rezolucję, według której kongres dziennikarzy słowiańskich w Lublinie wyraża swoją solidarność z dziennikarstwem słowiańskim w Bośni i uważa za obowiązek

wiązek wszystkich organizacji dziennikarzy słowiańskich, aby wpływały na powołanie koła, w celu zaprowadzenia normalnych stosunków prasowych w Bośni, dalej, aby skazani w Banialuce zostali wypuszczeni na wolność. Po dłuższej dyskusji rezolucję Kłofacza jednomyślnie przyjęto.

Dalsza rezolucja redaktora Hovorki wzywa mający się zebrać niebawem międzynarodowy kongres prasy, aby zajął stanowisko przeciw uciskowi prasy słowackiej na Węgrzech i polskiej prasy w Prusach. Rezolucję tu przydzielono komisji.

Następnie obradowano nad referatem nieobecnego p. Grega w sprawie czeskiego, względnie słowiańskiego biura korespondencyjnego. W sprawie tej przedłożył redaktor Sokol rezolucję, w której użala się na organizację i na sposób służby sprawozdawczej telegraficznego Biura korespondencyjnego, zwłaszcza w kwestiach słowiańskich, dalej na zależność filii tego Biura od centralnego Biura i domaga się odpowiednich zmian, zarówno na polu przytoczonych w rezolucji zażaleń, jak i co do dostarczania słowiańskich mów, wygłoszonych w Radzie państwa w języku ojczystym filiom w krajach słowiańskich. Druga rezolucja tegoż redaktora oświadcza, że słowiańskie posłowie powinni uważać za swój obowiązek urzeczywistnienie poruszonej przez Hovorkę kwestyi utworzenia słowiańskiego Biura korespondencyjnego. Obie te rezolucje przyjęto.

Dalej postanowiono wysłać w tej sprawie do posła dra Kramarza, jako prezydenta odbytej przed niedawnym czasem w Pradze wszechsłowiańskiej konferencji, osobne pismo.

Konferencje w Budapeszcie.

Budapeszt. Minister spraw zagranicznych bar. Aehrenthal przybył tu wczoraj wieczorem.

Budapeszt. Konferencja ministrów dotyczyć będzie także kwestyi traktatów handlowych z Rumunią i Bułgarią i spraw wojskowych, albowiem rząd węgierski i większość sejmowa nalegają, aby sprawy wojskowe były załatwione jeszcze przed reformą wyborczą i okazują pewną skłonność do ustępstw. Z powodu tych spraw przybył tu szef sztabu generalnego generał Conrad-Hetendorf. Oczekują także przybycia arcyksięcia Franciszka Ferdynanda.

Budapeszt. Wspólna rada ministrów odbyła się dziś przed południem, poczem ministrowie udali się na obiad do prezydenta gabinetu dra Weckerlego. Wspólny minister skarbu Burian wyjeżdża ponownie do Bośni.

Reformy w Bośni.

Wiedeń. Minister Korytowski wbrew pierwotnym zamiarom, nie pojechał do Budapesztu i nie weźmie udziału w konferencyach ministerjalnych, które poświęcone będą sprawom delegacyjnym, sytuacji międzynarodowej i kwestyi bośniackiej. Wczorajsza konferencja prezydentów ministrów Becka i Weckerlego, trwała długo i dotyczyła wyłącznie reform w Bośni. Słychać, że oba rządy nie wezmą żadnej inicjatywy w tej sprawie, którą postawiają rządowi wspólnemu. — Minister Burian wygłosił dziś w tej sprawie na wspólnej radzie ministrów w Budapeszcie swoje „exposé”. Jest pewnem, że pierwotny zamiar, aby w Bośni ustanowić Izby handlowe i adwokackie, znacznie będzie rozszerzonym, że zaprowadzone będą reprezentacje powiatowe, a wkrótce także Sejm ze statutem, wzorowanym na statutach innych Sejmów w Austrii.

Czeska kandydatura w Wiedniu.

Wiedeń. Z okazji bliskich wyborów do Sejmu dolno-austriackiego, zamieszkujący Wiedeń Czesi postawiają we wszystkich okręgach kandydaturę b. ministra Pacaka, dla policzenia głosów czeskich w Wiedniu.

Przyjaźń czesko-francuska.

Praga. Członkowie paryskiej rady municipalnej odbyli wczoraj wycieczkę do Karlsteina. Na ich cześć odbył się wieczorem raut na wyspie Zofii. Podczas rautu podał burmistrz miasta Pragi Grosz, do wiadomości, że prezydent paryskiej rady municipalnej otrzymał złoty medal królewskiego miasta stołecznego Pragi, zaś członkowie paryskiej rady miejskiej medale srebrne. Prezydent paryskiej rady municipalnej Cherioux wspominał o sympatii, jaką okazano Francuzom w Czechach i wyraził nadzieję, że zbratanie obu narodów ponowi się na ziemi francuskiej.

Praga. Goście francuscy wyjechali dziś rano do Wiednia, skąd po krótkim pobycie wrócą do Paryża. Wczoraj wieczorem odbył się tu bankiet pożegnający, podczas którego wręczono gościom francuskim medale miasta Pragi. Na pożegnania mowę burmistrza Grosza, prezydent paryskiej Rady municipalnej wygłosił mowę dziękczynną za gościnne przyjęcie w stolicy Czech.

Defraudacye Albertiego.

Kopenhaga. Nadzwyczajne wydania dzienników ogłaszają bliższe szczegóły defraudacyi b. ministra Albertiego. Zdefraudował on rządowych 9 milionów koron, nadto pozaciągał długi wysokości 15 milionów. W ostatniej sesji parlamentu, poseł Brandes (brat głośnego pisarza) poczynił szereg zarzutów Albertiemu, z ławy ministerjalnej jednak nie na to nie odpowiadano. Alberti pozostawał w spółce z pewnym oszustem, odwiedzał go w celi i z nim się układał, a gdy został skazany, wyjechał dla niego ułaskawienie, co wywołało ogólne zdziwienie.

Kongres katolicki w Londynie.

Londyn. Odbywający się tu kongres katolicki jest zawsze jeszcze przedmiotem ostrych artykułów w dziennikach, stojących na gruncie anglikanizmu. Dzienniki te zwracają uwagę, że jest to od wieków pierwszy w dziejach Anglii wypadek, iżby w publicznym kongresie brał oficjalnie udział legat papieski. Legatowi temu, kardynałowi Vanntelli, katolicy angielscy zgrywali owacyjne przyjęcie. Niektóre dzienniki odwołują się na dekret z r. 1826, zabraniający publicznych pochodów wyznaniowych i żądają, ażeby na podstawie tego dekretu zabroniono zapowiadzianego na niedziele pochodu katolickiego. Rząd wzywania się wydać taki zakaz, policya zaś czyni wielkie zarządzenia, celem ochrony pochodu przed ewentualną kontrademonstracją protestancką. Jak słychać, w dniu tym

zmobilizowanych będzie 15.000 policyantów. Dzienniki te nazywają także przybycie Vanntella do Londynu prowokacją katolicką, mimo, że kardynał w swej mowie powitalnej sławił szlachetność narodu angielskiego i mądrość jego monarchy.

Udział w kongresie jest ogromny. Przybyło 8 kardynałów i 6000 księży wszelkich stopni, między innymi kilkudziesięciu biskupów.

Z Turcji.

Konstantynopol. Dzienniki ogłaszają sankcyonowany przez irade sułtański dekret rady ministerjalnej w sprawie utworzenia najwyższej rady wojennej obrony krajowej, do której oprócz ministra wojny, szefa sztabu jenerałego i komendanta I korpusu armii, należeć będą także marszałek Muktar pasza, pogrmonca Greków, Edhem pasza i wielu innych.

Konstantynopol. Sprawca zamachu w Ildiz Silvio Ricci został wypuszczony na wolność.

Aeroplan Wrighta.

Waszyngton. Orville Wright przedsięwziął wczoraj ponowny wzlot na swoim aeroplanie i pozostawał w powietrzu przez 62 minuty 15 sekund.

Waszyngton. Dzienniki tutejsze podnoszą wielką doniosłość świętego wyniku wzlotu aeroplanu Wrighta. — Jak słychać, zamierza on ubiegać się o ustanowioną przez „Daily Mail” nagrodę w kwocie 10 tysięcy funtów.

Prognoza dla Galicji zachodniej. (Tel. informacyjna centr. Biura meteor. w Wiedniu):

Przeważnie pochmurno i deszczowo, zmienna wiatry, mało zmieniona niestała zia pogoda.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:

Michał Konopiński.

NADESŁANE.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcyi.)

Wódka francuska i sol Molla.

Nacieranie — bol usmierzające i wzmacniające. Flaszka oryginał. 1.90 K. Dostac można w każdej aptece i drogueryi. Główna sprzedaż i wysyłka na prowincję u aptekarza A. Molla, c. i k. n. adw. dostawcy. Wiedeń I., Tuchlauben 9.

T. L. J.

21-8.

Dzięki za odwiedziwy. Pragnę wiadomości.

4913 M.

Powróciłem i ordynuję, jak dawniej

Dr Dundaczek, lekarz - dentysta

— ul. św. Anny 4 4917 3 3

Profesor Dr Browicz

powrócił. 4838 2 3

LECZNICA DRA TARNAWSKIEGO

W Kosowie

(stacja kolei Żabłotów) otwarta od 1 maja do końca października. 2276 16 0

Leczenie wodą, kąpielami powietrzno-słonecznymi, dyetą (także jaską i owocową), gimnastyką, przysposobienie do życia higienicznego. Prospekty w księgarni Gebethnera i Wolfa.

Powagi lekarskie uznają jednogłośnie

BACTOFORM

plumny we flaszkach, siadły w słoikach, za najłepszy i najtańszy

środek przeciwnie i odwaniający.

SZKOŁA DRAMATYCZNA
NICHAŁA PRZYBYŁOWICZA
Kraków, ul. Strzelecka 19.
Kurs 2-letni. Oddzielne kursa deklamacyi dla amatorów. 4043 13 20

Panienki uczęszczające do szkół, przyjmę na stancję. — Jpieka troskliwa, wikt zdrowy. Cena przystępna. 4676 4 4
Grzybowska, Felicjanek 15, II piętro.

Dom 2-piętrowy
dowy, bardzo dokładnie zbudowany, z pięknymi mieszkaniami, w pobliżu plant i ogrodów, ze względu na rodzinność do sprzedania. Dług miekłej Kasy Oszczędności 52.000 K. Pośrednictwo wyłącznie. Zgłoszenia J. W. 51. poste restante Kraków, za okaz. kwitu inser. 4710 2 3

Pozostaje nadal w Krakowie i udzielam lekcji prywatnych. **M. Tschapkówna**, Pędzichów 18, I p. 4746 4 7

Irena Rużycka
b. uczennica prof. Włczek-Jäger, udziela nauki śpiewu solowego jak dotąd przy Karmelickiej 55, II p. Zgłoszenia od 11 do 1 i od 3 do 4. 4759 4 6

Do sprzedania na korzystnych warunkach
interes handlowy.
Potrzebny wkład około 15.000 koron. Zgłoszenia **W. W.** poste restante Kraków. 4771 3 3

Absolwent Akademii Handlowej
poszukuje odpowiedniej posady w miejscu lub na prowincyi. Zgłoszenia **J. P. 20.** poste restante **Kraków.** 4779 3 3

Pianino
i fisharmonia jest do sprzedania. Gołębia 3, parter, na prawo. 4787 3 3

Skład papieru
Kamila Bauma w Tarnowie, potrzebuje od 1 października pomocnika, fachowca wolnego od wojska. Nieprzyjęte zgłoszenia bez odpowiedzi. 4796 3 4

W 4^{rech} miesiącach
nauczę każdego mówić po niemiecku. Honorar.: miesięc. 10 kor. Zbiórki lekcje od 5 kor. mies. wzyż. Wiadom. u portyera hot. Drezdeńskiego. 4813 3 3

Adjunkt lasowy
z ukończoną krajową szkołą lasową zostanie zaraz przyjęty.
Zgłoszenia z odpisami świadectw na-destać należy do Administracji dóbr w Zatorze. Zgłoszenia nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. 4795 3 3

Pokój
z całodziennym utrzymaniem do najęcia zaraz. Ul. św. Tomasza 31, II p. 4792 2 3

Winogrona
młode jak miód wysyła w 5 kg. koszykach za 2 K 40 h loco Solitvadkert. **Farkas E.**, właściciel winnicy, **Solitvadkert** (Węgry). 4764 5 10

Gorzelnik
żonaty, zdolny w rachunkach i znający ustawę gorzelnianą, potrzebuje zaraz. Zgłosić się: Zarząd dóbr Pleszów obok Krakowa. 4798 3 6

Najpewniejsza i najtańsza
Trucizna fosforowa
na
MYSZY POLNE.
5 klg. opłatnie kor. 5 20 wystarcza na 8—10 morgów. — Wysyła
Jan Michnik
droguerya w Bochni.
50 klg. 40 K. 4734 5 6

Pieniądze na 4¹/₂ %
w każdej wysokości, dla każdego, także dla pań, na długi przeciąg czasu. Pożyczki hipoteczne, konwersye I, II, III miejsca do 75% wartości. Zgłoszenia Eskompte und Bankkommission. Budapest, VII., Dohány-utca 81. (Korespondencya niemiecka. Marka na odpowiedź). 4445 9 9

Proszę zażądać
gratis i franko
mego bogato ilustrowanego cennika z przeszło 8000 odbitek zegarków, wyrobów srebrnych, złotych; muzy-cyjnych i t. d.
Pierwsza fabryka zegarków HANS KONRAD, c. i k. nadw. dost. w Brück Nr. 1390 (Czechy). Zegarek Roskopf szwajc. systemu 5 K. Ro-jez. niklowy kotw. zegarek rem. „Adler Ro-skopf” 7 K. Prawdziwy srebrny zegarek remon-towa 8-40 K. Niema ryzyka! Wymiana lub zwrot pieniędzy. 3491 4 4

Obuwie oryginalne amerykańskie, pantofelki pokojowe, kalosze rosyjskie, poleca w wielkim wyborze magazyn

Obiady
wydaje się w domu i poza dom. Cena przystępna. Felicjanek 15, II p. na prawo. Tamże po-koj do wynajęcia. 4795 3 7

Do wiadomości P. T. Publiczności rozestany cennik drukowany rozumieć należy za wyko-nanie z dodatkami ubrania.
Z poważaniem
Piotr Górka
krawiec
4810 3 4 Kraków, Floryjańska 21, I p.

Droguistka
z ukończoną praktyką, poszukuje posady od 1-go października. Wiadomość do 20-go września w drogueryi w Szczawicy. 4806 3 5

Młodzieniec lat 25, ukończony 6 klasista gimnaz., po-szukuje zajęcia biurowego za miernem wynagrodzeniem. „Labor” poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inseratowego. 4815 3 3

Międzynarodowy Instytut Tłomaczeń
Stanisława Goldmana
Kraków, Floryjańska 25, I. piętro.

Przyjmuje tłumaczenia treści handlowej, lite-rackiej i technicznej z języków: angielskiego, francuskiego, niemieckiego, polskiego, rosyjskiego i t. d., oraz załatwia wszelką korespondencyę handlową we wszystkich obcych językach. — Warunki bardzo przystępne. — Tamże lekcye obcych języków. 4820 2 5

Jesienne wyborowe
Jabłka
po 20 h. za klg., **derenie** po 50 h. za klg. loco Wozów wysyła Zarząd ogrodu Wozów, p. Potok Złoty. 4827 3 3

Przygotuję do egzaminów gimn. lub matury. Warun-ki przystępne dla zamożniejszych. **A. B.**, Słowiańska 2, I piętro. 4837 2 5

Nauczycielka
z maturą seminaryjną poszukuje lekcji; może przeprowadzać samodzielnie klasy normalne. Długa 41, I p., na lewo. 4846 2 3

Koncypienta
przyjmuje zaraz **Adwokat Dr Hubert w Zabnie.** Kolej w miejscu. 4865 2 3
2 pokoje frontowe, umeblowane, do wynajęcia zaraz lub od 1 pa-ździernika. Blisko szkół średn. handl. i Uniwersytetu. Kapucyńska 3, parter na lewo. 4870 2 4

Za dopłatą 45.000 lub 50.000 koron
można nabyć nowy dom z komfortem urządzonej, położony w dzielnicy naj-lepiej się obecnie rozwijającej. Z tego włożonego kapitału będzie miał naby-wca czystego dochodu rocznego 12—14%. Wiadomość pl. Dominikański 3, II p., między 9—10 lub 3—4. 4872 2 3

Cebulki białych lilij są do sprzeda-nia po 20 halerzy za sztukę. Wiadomość: ul. Piotra Michałowskie-go 1. 2. 4877 2 6

Od 15 września b. r.
Dwa pokoje umeblowane słoneczne, frontowe, z obiadem lub z całem utrzymaniem, za przystępną cenę do wynajęcia. Wejście osobne. Szlak 6. Stróż wskaże. 4883 2 4

Poszukuje się pożyczki na drugą hip. Zgłoszenia pod **J. K.** poste restante **Kraków**, za okazaniem kwitu in-seratowego. 4881 2 7

Poszukuję praktykanta
z lepszego domu do handlu korzennego i win od 1 września. Zgłoszenia: **Józef Aleksandrowicz w Jordanowie.** 4791 3 3
Parcela budowlana z długim lub bez, z ogrodem, dwa fronty, w cen-trum miasta do sprzedania. Łobzow-ska 15, parter. 4876 2 3

Karetka nowa
o kołach gumowych, oraz koła gumowe i kasy ogniotrwałe, taulo do nabycia, Sturwińska 28. 4812 2 8

Posada
samodzielnego korespondenta polsko-niemieckie-go, jak również praktykanta, jest do objęcia zaraz lub od 1 października. — Oferty pod „Posada 908” post. rest. Kraków. 4824 3 4

Chętni do pracy i trzeźwi mężczyźni
do rozsprzedaży dzieł treści religijnej w Kra-kowie i okolicy potrzebni zaraz. Zarobek ty-godniowy 50—60 koron minimalnie. Zgłoszenia pod „Praca” poste restante Kra-ków, za okazaniem kwitu inseratowego. 4874

Kawaler, przemysłowiec, lat 30, po-możni, panny lub wdowy w celu matry-monialnym. Posag potrzebny do podjęcia na własną rękę przedsiębiorstwa. Rzecz traktuje się poważnie. Łaskawe zgło-szenia pod „Przemysłowiec” poste re-stante Sucha. 4880 2 2

Urzędnik
w średnim wieku, kat., Polak, z dochodem ro-zczym 5000 K z prawem do dalszego awansu i do emerytury z braku znajomości poszukuje na tej drodze towarzyszy życia. Posag, który będzie odpowiednio zabezpieczony do 15.000 K wymagany. Rzecz traktuje się poważnie i za dyskrecyę rzeczy słowem honoru. Łaskawe zgłoszenia nieanonimowe nadzynać należy pod adresem **W. W.** poste restante **Kraków**, za okazaniem kwitu inseratowego. 4814 3 6

Dzierżawa schroniska przy Morskiem Oku.
Towarzystwo Tatrzańskie mając do wydzier-żawienia schroniska przy Morskiem Oku na prze-ciąg lat trzech od 1 grudnia 1908 r., zaprasza do wnoszenia ofert na tę dzierżawę w terminie po dzień 30 września 1908 r.
Oferty przyjmują Biura Towarzystwa: w Kra-kowie ul. Kolejowa 4 i w Zakopanem Dworzec Ta-trzański. Do ofert dołączonem być ma wadyum w gotówce lub papierach wartościowych, w wy-sokości ofiarowanego rocznego czynszu dzierżawnego.
Warunki ogólne i szczegółowe przejrzeć można w biurach Towarzystwa w godzinach urzędowych.
4533 3 3 **Wydział Tow. Tatrzańskiego.**

Farby, Lakiery, Emalie
farby pokostowe, lakiery podłogowe, masa woskowa do posadzek, pokost, olej do świecenia i maszynowy, lakiery na skóry, brunoliny, sykatywe, poleca
4447 6 10 fabryka lakierów
L. Baranowskiego, Wolska 22.

Zakład pogrzebowy odznaczony
JANA WOLNEGO najwzrostem nagrodzony
przy ul. św. Tomasza 1. 4, tuż przy placu Szczepańskim, Filia: ulica Kopernika 1. 6. — Telefon Nr 331.
Zakład podejmuje się urządzeń pogrzebowych, oras sprowadzania zwłok ze wszystkich krajów europejskich. 246 127 0

Nadzwyczajna Loterya państwowa.
Na Najwyższy rozkaz Jego c. i k. Apostolskiej Mości.
Nadzwyczajna Loterya Jubileuszowa
na cele dobroczynne c. k. obrony krajowej i żandarmeryi.
Ta loterya w złocie
jedyna w Austrii prawem dozwolona — obejmuje 17.984 wygranych gotówką w ogólnej ilości 513.760 koron.
Główna wygrana:
200.000 KORON GOTÓWKĄ.
Ciągnięcie nastąpi nieodwołalnie 22 października 1908.
Los kosztuje 4 korony.
Losy są do nabycia: w oddziale loteryj państwowych, Wiedeń, III., Vorderer Zollamtsstrasse 7, w kolektorach loteryjnych, trafikach, w urzędach podatkowych, pocztowych, telegraficznych i kolejowych, w kantorach wymiany itd. — Dla kupujących losy plany gry za darmo. Przesyłka losów wolna od opłaty pocztowej.
Z c. k. Dyrekcji dochodów loteryjnych.
(Oddział loteryj państwowych).
4512 3 10

Jest to rzeczą niezbita
i każdy cierpiący wie to już, że dzisiaj elektryczność w sztuce leczenia zajmuje pier-wsze miejsce, jednak niestety bardzo wielka ilość chorych nie wie, że także istnieje już elektryczny przyrząd do ciała, za pomocą którego każdy w bardzo dogodny sposób może się sam elektryzować w domu i że jego działanie wypróbowano w wielu cierpie-niach, mianowicie w nerwowości, neurastenii, reumatyzmie, w bólu pleć i głowy, w dole-gliwościach żołądka i jelit, chorobach sercowej, po-rażeniach i osłabieniach wszelkiego rodzaju wyda-ło świetny skutek. Liczne pisma z podziękowaniem, których oryginały znajdują się w naszej ordynacji, dowodzą tego w sposób najwspanialszy.
Podziękowanie.
Pan Józef Kij z Mikolajewa nad Dniestrem pisze. Aparatu Pańskiego używam od 4-ech tygo-dni i mogę stwierdzić, że siła elektryczna wywie-ra na moje zdrowie wpływ znakomity. Już po pierwszym razie użycia aparatu uczułem błogie ciepło w całym organizmie, przedewszystkiem skon-statować mogę, że żołądek funkcjonuje teraz nor-malnie, stołek odchodzi regularnie, bóle w nogach zmniejszyły się, ustąpiło osłabienie i odcieżność tychże.
Jestem zupełnie pewny, że i ostateczny rezultat nie da na siebie długo czekać, i wyrażam Szanownemu Panu Doktorowi moją wdzięczność.
Jesteśmy gotowi każdemu choremu udzielić za darmo wyjaśnień o tym znakomitym sposobie leczenia, a wystarczy przesłać do naszej ordynacji znaj-dujący się poniżej kupon, poczem mi bezzwrotnie przesylny swą 64 strony obejmującą i w liczne ilustracje zaopatrzoną 4830

KSIAŻKĘ ZA DARMO
Elektro-therapeutische Ordination
Wiedeń, I., Schwangasse Nr 1, I. Stock, Abt. 38.
Kupon na książkę za darmo:
Do 10/IX. 1908.
Elektro-therapeutische Ordination
Wien, I., Schwangasse Nr 1, I. Stock, Abt. 38.
Proszę przysłać mi za darmo: „Eine Abhandlung über moderne Elektrotherapie” za darmo opłatnie w zamkniętej kopercie.
Nazwisko:
Adres:

Młodzieniec z ukończoną III klasą gimn. poszukuje praktyki w handlu galanteryjnym, papierowym lub księgarskim. — Zgłoszenia pod „Absolwent 84” poste re-stante **Kraków.** 4885 2 3

Kółko matem.-fizyczne U. U. J.
poleca zdolnych korepetytorów na miej-scu i na wyjazd. Specyalność: lekcye z matematyki, fizyki i geometrii wykre-słej. Pośrednictwo bezpłatnie. Adres: ul. św. Anny 12. 4850 2 3

W Zatorze
w miejscu pierwszorzędem jest do wynajęcia duży dom z potrzebami ubikacyami. Blizsza wiadomość u p. Władysława Kunzego, handel p. Barberowskiego, Mały Rynek w Krakowie, lub na miejscu w Zatorze. 4839 2 3

Uczeń
z IV kl. gimn. potrzebny do Drogueryi M-ra J. Hanaka i Ski, Kraków, Szewska 5. 4863 2 3

Ogrodnik kawaler z dobrymi świade-ctwami poszukuje posady od 1-go października. — Adres: Walenty Chwała, Izdebnik, p. loco. 4884 2 2

Chłopiec
w wieku około 14 lat, potrzebny do drobnych posług. Zgłoszenia pod 279 przyjmuje Administracja „N. Reformy”. 279 4 0

W jednopiętrowym domu
przy ulicy Kopernika 1. 10 w Podgórzu są 3 pokoje, przedpokój i kuchnia oraz 2 pokoje, przedpokój i kuchnia do wy-najęcia od 1 października. 4899 2 3

Do przedsiębiorstwa budowlanego po-trzebny jest 4890 2 6

dozorca
o ile możliwości wysłużony żołnierz (ka-walerzysta), umiejący się obchodzić z większością pojadami.
Zgłoszenia przyjmuje Ignacy Gold-berger, Zabłeh n. O. koło M. Ostrawy.

Księgarnia D. E. Friedleina
Kraków, Rynek 17.
A. Collier. Hygiena piękności. Praktyczny po-radnik dla prawdziwie eleganckich kobiet, K 4, z przesyłką K 4 20
E. W. Choroby a małżeństwo. K 3, z przes. K 3 10
A. B. de Guerville. Walka z gruźlicą. K 1, z przesyłką K 1 10
Dr Adam Langie. Popularna hygiena wzroku, z przedmową prof. Gałęzowskiego, K 3 20, z przesyłką K 3 40
Nowość:
J. Klus. Nowy słownik kieszonkowy polsko-niemiecki i niemiecko-polski, K 3, z przesyłką K 3 20
3891 15 15

Energiczny kupiec
Polak, 35 lat mający, od 12 lat zamieszkały w Niemczech, poszukuje posady samodzielnego zarządzającego lub pier-wszego buchaltera w interesie hurtownym lub drobiazgo-wym.
Zgłoszenia pod **A. R. 266.** przyjmuje Administracja „N. Reformy”. 4900 2 2

PATENTY
wyjednywa we wszystkich państwach 105 100 0
inżynier **S. DZBAŃSKI**
przez c. k. Rząd mianowany i zaprzysiężony rzecznik patentowy. Wiedeń, VII., Liudengasse 2. (Telefon 5682).

Zakład wychowawczo-naukowy z internatem
H. STRAŻYŃSKIEJ
(w Krakowie, ul. Franciszkańska 1. 1),
obejmować będzie w roku szkolnym 1908/9:
1) Szkołę **pospolitą** 4-ro klasową z jęz. franc.
2) 8 klas **pensjonatu** bez łaciny i greki, a z jęz. nowożył.
3) 8 klas
gimnazjum żeńskiego z prawem publiczności
pod dyrekcją Prof. A. Mazanowskiego. 2630 24 25
4) Przygotowanie do matury realnej.
Wpisy przedwakacyjne od 15 czerwca; powakacyjne od 25 sierpnia.
Egzamina wstępne 26 i 27 czerwca; po wakacjach 4 i 5 września

Br. BILEWSKICH w Krakowie, obok kościoła N. P. Maryi.

Mieszkanie 4 pokoje, przedpokój, kuchnia lub 3 pokoje I p., w Podgórzu, ul. Krakusa Nr 6, tuż obok kościoła zaraz do wynajęcia. 4911 1 5

Przyjmie do praktyki handlowej ucznia, firma Jan Muszyński, Lwów, Grodzickich 3. Daje całe utrzymanie i rodzicielską opiekę. 4908 1 2

Chłopiec lat 2, bardzo ładny blondynek, zdrowy, rodziców głuchoniemych może być dany przyzwyczajeniu rodzinnemu bezdzietnej na własność. — Wład. Sławkowska 26, I p. w oficynie. 4905

Biuro ogłoszeń i wynajmu mieszkań **Ol. Grabowskiego** w Krakowie, ul. Gołębia 1. 14, POLECA DO WYNAJĘCIA:

ZAKOPANE: „Grabówka” różne mieszkania na sezon lub cały rok. Wład. na miejscu lub w biurze ogłoszeń, Gołębia 14.

WILLA: Zwierzyniec wieś 29.

WILLA: Wenecja 1.

SKLEPY: św. Jana 12, Starowiślna 77, Floryńska 14, 38, Grodzka 43, Szwabka 5, Szwaska 1, Stolarska 11, Długa 1.

POKOJE z meblami lub bez: Kamiecka 7, Siemiradzkiego 10, Warszawska 3, Garnerska 14, Głęboka 7, Stachowski 2, Maty Rynok 7, Czyska 6, Zwierzyniecka 32, 8, Straszewskiego 2, 8, Graniczna 5, Podzielowa 11, 17, Długa 47, Kupańska 17, Sobieskiego 13, Wielopole 5, Starowiślna 21, 23, 12, Kamiecka 22, Zwierzyniecka 21, Szlak 11, Gołębia 13, Wielopole 6, Maty Rynok 4, Zyblikiewicza 9, Sławkowska 1, Reformacka 7, św. Marja 23, Józefa 6, Czyska 13, Długa 37.

2 POKOJE z przedp., z meblami lub bez: pl. Koszaka 8, Siemiradzkiego 17, Długa 7, Długa 95, św. Filipa 23, Rynok 41, Baszowa 23, Batorego 29, Kupańska 5, Mikołajska 11, Świdnicka 19, Starowiślna 12, Długa 11, Szlak 6, Garnerska 1, 14, Szwaska 41, Podzielowa 11, Batorego 1, 22, Kamiecka 29, Straszewskiego 2, Rynok 31, 34.

1 POKÓJ i kuchnia: Starowiślna 77, Grzegorzki: Wozniakowskiego 7, Polowiec Zwierzyniec: ul. Lelewa, Senatorska 49, Poniatońskiego 9.

2 POKOJE, przedp. i kuchnia: Wolska 23, Studecka 3, Grzegorzki: Wozniakowskiego 7, Polowiec Zwierzyniec: Lelewa, Senatorska 49, Kamiecka 7, Heteryka 5, Wielopole 5, Pawia 4, Krowoderska 31, Łobzowska 23, Poniatońskiego 8, Wileńska: Kuczkiewicza 279.

3 POKOJE, przedp. i kuchnia: Poniatońskiego 9, Poniatońskiego 10, Polowiec Zwierzyniec: Lelewa, Zwierzyniecka 21, Rynok 43, Aryńska 15, Krowoderska 31, Wiślna 9, Garnerska 2, Wileńska ul. Kuczkiewicza 279, Studecka 5, Starowiślna 77.

4 POKOJE, przedp. i kuchnia: Pańska 5, Kanonika 10, Polowiec Zwierzyniec: Lelewa, Starowiślna 77, Zwierzyniecka 21, Szwabka 5, Wenecja 1, Podgórze Krakusa 6, Stradomska 7, Krowoderska 31, Szwabka 2, 2m, Kamiecka 62, pl. Grobla 8, Szwaska 1, Wiślna 5.

5 POKÓJ, przedp. i kuchnia: Czarna Wieś 28, Pańska 5, Wolska 23, 38, Floryńska 14, Warszawska 3, Kopańska 8, Batorego 22, J. Dunajewskiego 4, Smoleńsk 21, Wygoda 4, pl. Grobla 8, Radziwiłłowska 19, Heteryka 3.

6 POKÓJ, przedp. i kuchnia: Wiślna 5, Szwabka 5, Kamiecka 11, Kamiecka 42, Warszawska 4, Dyskupa 8.

7 POKÓJ: Kanonika 16, św. Gertrudy 7, Smoleńsk 1, Jabłonowskich 3. 4901

Akademik rutynowany i sumienny guwerner, z kilkuletnią praktyką poszukuje posady. Wymagania skromne. Chętnie wyjedzie zagranicę. Zgłoszenia R. M. post. rest. Kraków, za okaz. kwitu inser. 4998 1 6

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

2 zdolnych czeladników tapicerskich potrzebują natychmiast na stałe pracownia tapicerska Józefa Bezdeka we Lwowie, Rynek 25. 4908 3 3

Student VI kl. gimn. poszukuje odpowiedniego zajęcia biurowego jak najchętniej. — Wiadomość: Jan Bielecki, ulica Ks. Marka 17, w Dębnikach. 4921 1 6

Piękny, luksusowy power nowy, najlepszej marki sprzedam tanio. Magazyn A. B. C., ul. św. Anny 5. 4915 1 3

Osoba w średnim wieku poszukuje posady do gospodarstwa, zna bardzo dobrze szycie, kucharstwo. — Zaskawo zgłoszenia pod adresem F. B., u p. Rzeszotków, Dłha 13, I p., Kraków. 4912 1 2

Poznaćcyk żonaty, 35 lat mający, z chlubenim świadectwami, szuka zaraz miejsca jako kasyer, buletowice, dozorca, pisarz etc. — Nr 1908 poste restante Kraków. 4916

Garnitur barokowy do jadalni i meble dywanowe do gabinetu do sprzedania. Ul. Grabowskiego 1. 3, od 2-4. Wiadomość u dozorcej domu. 4914

Dom z ogrodem do 25.000 koron kupię przy Krakowie, Podgórzu lub dalej. — Zgłoszenia J. Karnot poste restante Kraków. 4907 1 5

Do sprzedania duża parcela o 4 frontach z kamienią, w centrum rozwijającego się prowincjonalnego miasta. Nabywca może korzystać z rozparcelowań. Zgłoszenia listownie przysyłając Marya Mazurkiewiczowa w Krośnie. 4909 1 4

Panienka inteligentna poszukuje odpowiedniej posady za skromnym wynagrodzeniem (najchętniej w Krakowie). Na żądanie mogłaby złożyć kaucję lub też dać poręczenie. „Marya” poste restante Kraków, za okazaniem kwitu inseratowego. 1904 1 3

Mleka wyborowego dostarcza się w butlach od 5-ciu litrów, z dostawą do domów. Wiadomość w południe i wieczorem Podzielowa 17, u T. Majewskiej. 4921 1 3

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

WIKTOR BARABASZ skład fortepianów, pianin i harmonium, poleca 4691 57 0

KRAKÓW, GOŁĘBIA 5, I p.
Heleny Kaplińskiej
Zakład naukowo-wychowawczy z internatem obejmujący: 1) 4 klasową szkołę przygotowawczą, 2) 6 klasowe liceum z prawem publiczności.
Zapis uczenia trwać będzie od 26 sierpnia do 6 września. Egzamina wstępne i poprawcze w dniach 7 i 9 września. Rok szkolny rozpocznie się dnia 10 września. Maturzyści licealne mają prawo wstępu na Uniwersytet i do Akademii handlowej na kurs abiturjentów. 4951 4 5

Herbata z Brodów! Od dawien dawna z swej dobroci i zapachu znaną prawdziwą **Herbatę rosyjską** zbiera majowego, poleca **handeł** 72 100 **W. ADAMOWICZA** w Brodach na pograniczu rosyjskiem
1 funt „Familię” bardzo dobrej K 2-80
1 funt „Melange de Moskou” w oryg. opak., najlepszej 7-
1 funt „Imperial” cesarskiej, w oryginalnym opakowaniu 7-
1 funt „Okruchoł”, z najlepszych herbat kwiatowych 2-20
Kawa Ceylon palona gorącym powietrzem 1/2 kg. K 1-60 i 2-40
Bułon wołyński 1 kilo K 1-80

Gimnazjum prywatne Prof. Stan. Jaworskiego Rynek 17, nauka rozpoczęta. 4903 1 5

Bieliznę dla pańienek jakoteż 4931 2 4
: kompletne wyprawki : poleca po cenach fabrycznych **MARYA PRAUSS** w Krakowie, Rynek 7.

The BERLITZ SCHOOLS — of — languages NAUKA WSZYSTKICH OBCYCH JĘZYKÓW **KRAKÓW** ulica FLORYAŃSKA 25. METODA BERLITZA przez nauczycieli odnośnych narodowości z wyższ. wykształc. Próbné lekcje i prospekty bezpłatnie.

Nie ulega wątpliwości ze **Żyto BAHLSENA „Tryumf”** „BAHLSENA „Elite” „BAHLSENA „Askania” „BAHLSENA „Goliat” Pszenica BAHLSENA „Kolbiasta Imperial” „BAHLSENA „Perłówka złota” uznane są przez tysiące bezstronnych rolników za pierwszorzędne odmiany zbóż szlachejnych.

Do nabycia tylko u hodowcy :: w gatunku prawdziwym i oryginalnym. ::

We własnym interesie proszę ządać: **Cennika oryginalnego hodowli Bahlsema.**

Dom rolniczo-produkcyjny ERNEST BAHLSEN Kraków ulica Kamiecka 1. 23. 4917 1 3

Pod Krakowianką!

Henryk Mikołajewicz poleca towary białe i modne. **Kraków, Sienna 1. Ceny stałe.** UWAGA: Próbkę wysyła. 4006 12 15

Kurs przygotowawczy do egzaminów z rachunkowości państwowej, kasowej i kupieckiej, składanych w Wydziale kraj., w c. k. Namiestnictwie, i w c. k. Akademii handlowej we Lwowie, został otwarty i obejmować będzie następujące przedmioty:

1) Rachunkowość kasowa.
2) Rachunkowość państwową ogólną i kupiecką.
3) Buchalterię pojed. i podwójną.
4) Korespondencję kupiecką i prace kantorowe.
5) Stenografię, kaligrafię, język niemiecki i język włoski.
Dla pań osobne godziny.
Korzystny rezultat zapewniony.
Wykłady objął rut. egzam. nauczyciel rachun. państw., **Henryk Gottlieb** Kraków, ul. Bielowska 68, II piętro. 4329 3 6

TEATR ROZMAITOŚCI w Parku Krakowskim od 1 do 15 września **Początek o godz. 7 wieczór.** **Rekord Program.** Arka Noego. Pojednania wrogich sobie zwierząt. Castor Walt, żywa metamorfoza. The Johnke Comp., wspaniały akt komyczny. Kwartet Neu-lyon, znakomici wokalnicy operowej. Hasso & Miss Jenny, senacyjna podróż na kuli po równi pochyłej pod ścianą sceny. Luri-Luri Trio, niezrównani ekscentrycy. Les Zanettis, fenomenalny akt napowietrzny. **Bioskop amerykański.** Co soboty nowa seria żywych fotografii.

Początek o godz. 7 wieczór. Bilety bez nadwyżki są wczelniej do nabycia do g. 6 w cukierni Wł. Brzeziny, róg ul. Szwaskiej i Rynka. 3556 121 0
W każdą niedzielę i święto: Koncert orkiestry Po przedstawieniu codziennie w sali restauracyjnej **KONCERT** do godziny 1-szej w nocy. Wstęp wolny.
RESTAURACJA RENOMOWANA.

Pokoju bez mebli przy inteligentnej rodzinie poszukuje. Zgłoszenia pod „Urzednik” poste restante Kraków. 4929 1 5

PANNY z szybkim i czytelnym piśmem poszukuje się do pisania adresów. Tow. Akc. Alfa Separator, Kraków, Długa 1. 4951 1 2

Młody muzyk udziela lekcji gry na skrzypcach pod przystępnymi warunkami. Bliższa wiadomość w szkole muzycznej prof. Steina, Floryńska 37. 4928

Udzielam lekcji i konwersacji angielskiej, francuskiej, niemieckiej, włoskiej i muzyki. Wiadomość: Dolne Miłny 3, I piętro. 4930 1 4

Pokój kawalerski o 2 oknach z osobnym wejściem, eleg. umebl., ewent. z fortepianem od paździenika. **Fortepian** do wynajęcia. Zwierzyniecka 8, II piętro. 4925 1 3

Oliwę do maszyn rolniczych mineralną, krajową, kaukaską i amerykańską. **Oliwę lecerską, Oliwę rzepakową.** **Smarowidło do wozów krajowe i belgijskie.** 4612 2 5
Smarowidło i lakiery do uprząży. **Wiaderka do gaszenia ognia.**

LATARKI stajenne i ręczne polecają w największym wyborze najtaniej

Reim i Spółka, Kraków.

Kto się chce tanio ubrać według angielskiej pierwszorzędnej mody, zamawia ubranie u **GÓRKI, krawca** Kraków, Floryńska 21. Na prowincję wysyłam próbki, modele, sposób brania miary, oraz ceny ubrań. 4257 6 10

Legitymacye polskiego szlachectwa ułatwia **N. W.** poste restante Kraków. 4372 5 30

Do wynajęcia od 1-go października 2—3—4 pokoje z przedpokojami, kuchniami, łazienkami, nyzę dla służących. Elektryka. Przy ul. Siemiradzkiego 1. 3a. 4329 16 25

Wynalazek wspaniały i rentowny! Poszukiwany spółnik dla patentów i wyrobu. Potrzebne około 1000 K. H. Laue poste restante Kraków. 4562 6 6

Merańskie winogrona kuracyjne wysyła w 5 kg. koszykach po K 3-60 za załączką do dnia od 2-go sierpnia do października. Opłatnie do każdej poczty austro-węgierskiej **Alojzy Libardi**, wysyła owoców i winogron **Untermais-Meran**. 4217 21 30

Harmonika wiatrowa Nowość! Wspaniała muzyka! Instrument ten można umieścić na altanie, na drzewie, budynku i t. d., a już przy małym wietrze daje jego tony i akordy prawdziwie przyjemną muzykę. Harmonika wiatrowa jest 28 cm. długa i kosztuje tylko 3 K tylko
Wysyła za załączką c. i k. dostawca dworu **HANNS & KONRAD** Dom wysyłkowy w Brüx Nr 1252 Czechy. Żądać bog. ilustr. polskiego cennika z przeszło 3000 odbitek za darmo, opłatnie. 3554 9 10

Leona i Anny Stępowskich pensjonat dla zle mówiących, niemych i głuchoniemych bez różnicy wieku. Ćwicząc mowę, uczymy małe dzieci czytać, starszych zaś dykcji i artykulacji. Dwadzieścia lat praktyki, metoda własna. **Kraków, ul. Floryńska 1. 39, II p.** 3520 7 14

Utrzymanie i opiekę znajdują panienki w domu katolickim tuż przy Rynku. Wiślna 2, II p. Z Gadowskich Rola Gołowska. 4910 2 4

Fortepiany i pianina nowe i przegrane sprzedaje i wynajmuje **St. Boroń, Kraków**, ulica św. Tomasza 33, I p. 4256 14 30

„WISŁA” Śląsk austr., w górach Beskidach Pensjonat w willi „Maja” odpowiednio zaopatrzony na zimę, otwarty jest przez rok cały. Ceny umiarkowane. Wiad.: Zarząd „Mat” przez Ustroń, w Wiśle. 4339 10 12

Pensjonat „Podole” Kraków, Loretańska 4. Pokoje z komfortem urządzone. Kuchnia wyborna. Łazienka. Elektryczność. Obiady i kolacje na miejscu i na miasto. 4576 1 4

Realność obejmująca dom, stodołę i t. d., oraz parcelę budowlaną 1/4 morga w Łobzowie I. 49, jest do sprzedania. Wiadomość: Michał Tomasz, Pradnik Biały 30 (początek Pradnik Czerwony). 4760 5 10

Filia Piekarni „SPORT” przy ruchliwej ulicy jest do odstąpienia wraz ze sprzedającą ciastek i owców. Wiadomość: Grodzka 43, u fryzjera. 4602 6 6

Uczeń z ukończ. IV kl. gimn., zamiejscowy, potrzebny do praktyki w Pierwszym Składzie aptecznym w Krakowie, Stradom 7. 4617 6 0

Kupię kamieniczkę z długiem, w północno-zachodniej stronie miasta Krakowa, blisko rynku. Rozparządza gotówką 40.000 koron. Bez pośrednictwa! Zgłoszenia proszę nadesłać z podaniem ceny i wysokości długi, ulicy i liczby domu. Listownie pod **W. Z. 25.** poste restante **Kraków**, za okazaniem kwitu inseratowego. 4655 6 6

Pianistka z dyplomem Konserw. Wiedeński. — uczennica Prof. Dachsa — poszukuje lekcji muzyki i francuskiego. — Garbarska 1. 4, I piętro, w ganku na prawo. 4675 2 2

Wózki na resorach i zwykłe, powozy półkryte, wolant, oraz wózki ręczne z dwóch kółkach na resorach z budką, tanio do nabycia u **Stan. Sadowskiego** w Podgórzu, Józefińska 6. 4655 5 6

Artystyczne magiczne aparaty z latarnią i obrazami do sprzedania. — Bliższa wiadomość u stróża, Wielopole 20. 4907 4 4

Najlepsze skórkowe rękawiczki własnego wyrobu, jakoteż i szelki polecane tanio Hurtownia sprzedaż rękawiczek. Dla P. Kupców odpowiedni opust. **OTTON PROKSH** Grodzka 31, Kraków. 4598 5 10

Winogrona stołowe 5 kg. koszyk szlachetnych słodkich winogron stołowych K 3-40
5 kg. świeżych pomidorów K 3-
5 kg. najlepszych melonów cukrowych K 3-20
5 kg. jabłek i gruszek K 3-20
5 kg. baryłkę czerwonego wina stołowego K 7-
wysyła do każdej poczty opłatnie **JAN STEFANOVIČ** Ung. Weisskirchen Sudungarn. 4188 9 10

Ucznia do praktyki poszukuje **J. Fiałkowski**, handel żelaza, Nowy Sącz. 4908 8 0

200.000 frank. (tytułem głównej wygranej w 3 ciągnięciach na rok 3) **serbskie państwowe losy tytoniowe** które zawsze można odpisać i które bezwarunkowo podlegają losowaniu. (Cena gotówka 21-75 K za los Trzy losy na 30 rat miesięcznych po 2-50 K. Sześć losów na 31 rat miesięcznych po 4 K. Najbliższe ciągnięcie już 14 września 1908.) Już przesłanie pierwszej raty zapewnia natychmiastowe wyłączenie prawa gry na oryginalne losy przez władzę kontrolowaną. 4763 3 5
Gazeta losowań „Neuer Wiener Mercur” za darmo. **Kantor wymiany OTTO SPITZ, Wiedeń, L. Schottenring tylko 26** Ecke Gonzagagasse

Rzydca drukarni L. K. Górski.